

Συνάδελφοι μαζικοποιήστε τα σωματεία σας

ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

www.omospondiaoikodomon.gr

ΦΥΛΛΟ 80ο - ΧΡΟΝΟΣ 13ος
ΙΟΥΝΗΣ-ΙΟΥΛΗΣ 2009
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 0,06 €
ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

**ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
& ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ**

ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ

Τετάρτη

Ιούνη

24

ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ

για

- ✓ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
- ✓ ΔΟΥΛΕΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ
- ✓ ΕΠΙΔΟΤΗΝ ΧΩΡΙΣ ΚΑΜΙΑ ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΗ
- ✓ ΕΚΤΑΚΤΟ ΕΠΙΔΟΜΑ ΣΤΟΝ ΚΛΑΔΟ
- ✓ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΑΝΕΡΓΙΑΣ ΩΣ ΣΥΝΤΑΞΙΜΟΥ
- ✓ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΕΛΑΣΤΙΚΩΝ ΜΟΡΦΩΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ

**ΟΛΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ - ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ
ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ**

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ, ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΑ ΣΥΝΑΦΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ, ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ,

Απεργούμε την Τετάρτη 24 Ιούνη

Όλοι στους δρόμους του αγώνα, όλοι στις συγκεντρώσεις

Η Διοίκηση της Ομοσπονδίας και τα Συνδικάτα μας, με ευθύνη απέναντι στον κλάδο, εκτιμώντας την κρισιμότητα των προβλημάτων, αποφάσισε την κλιμάκωση των αγωνιστικών μας κινητοποιήσεων, με νέα **24ωρη απεργία την Τετάρτη 24 Ιούνη**, για να διεκδικήσουμε την υπογραφή ικανοποιητικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, δουλειά για όλους, μέτρα ανακούφισης των ανέργων, για να προετοιμάσουμε μαχητικά τον κλάδο να δώσει απάντηση στα νέα αντεργατικά μέτρα που ήδη έχει εξαγγείλει η κυβέρνηση για το Ασφαλιστικό, τις εργασιακές σχέσεις, τη νέα φοροεπιδρομή στο λαϊκό εισόδημα κλπ.

Το κεφάλαιο και τα πολιτικά του στηρίγματα είναι αποφασισμένοι τα αδιέξοδα του δικού τους συστήματος να μας τα φορτώσουν στην πλάτη. Αυτό δεν το έκρυψαν προεκλογικά, αλλά το δήλωσαν και πριν στεγνώσει το μελάνι των εκλογικών αποτελεσμάτων. Γι' αυτό συνεπείς στο ραντεβού των αγώνων, συνεπείς στην υπερασπίση των συμφερόντων των οικοδόμων και γενικότερα της τάξης μας συνεχίζουμε την κλιμάκωση των αγώνων μας, ανασυνγκροτούμε τις δυνάμεις του οικοδομικού κλάδου, συμβάλλουμε στη γενικότερη προσπάθεια του ταξικού κινήματος για τη συσπείρωση και ανασυνκρότηση του εργατικού κινήματος.

Συνάδελφοι,

Είμαστε στον έκτο μήνα της διαπραγματεύσεως της Σύμβασης του κλάδου. Οι εργοδότες μάς θεωρούν επαιτές. Αξιοποιούν προκλητικά ως ασπίδα την καπιταλιστική κρίση και τη σύμβαση της ξεφτίλας, που υπέγραψε η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ. Κοροϊδεύοντας τον κλάδο μας, προτείνουν 1,5 ευρώ αύξηση την ημέρα, την ώρα μάλιστα που τα κέρδη τους πολλαπλασιάζονται από την εκμετάλλευση των εργατών, τα συγχρηματοδοτούμενα έργα, το άρμεγμα του κρατικού κορβανά.

Συνάδελφοι,

Ο κλάδος απαντάει με ένα μεγάλο ΟΧΙ στην κοροϊδία, στα ψίχουλα των εργοδοτών, γιατί τα κέρδη τους είναι τεράστια, γιατί το χαμηλό μεροκάματο, η ανεργία, η καθημερινή ακρίβεια κάνουν όλο και δυσκολότερη τη ζωή της οικογένειας του οικοδόμου. Γι' αυτό δεν θα κάνουμε πίσω, θα μας έχουν στα πόδια τους μέχρι να σκύ-

ψουν στις πραγματικές απαιτήσεις του κλάδου.

Δηλώνουμε ότι οι οικοδόμοι δεν έχουν καμιά ευθύνη για την κρίση τους. Αυτή είναι παιδί του καπιταλιστικού συστήματος, δημιουργείται από την υπερεκμετάλλευση της εργατικής τάξης, την αυξανόμενη κερδοφορία του κεφαλαίου από τη μια, τη φτώχεια και την εξαθλίωση από την άλλη. Είμαστε σε διαφορετικές όχθες και στη μέση ταξικός πόλεμος.

Συνάδελφοι,

Ο αγώνας μας για την υπογραφή της κλαδικής σύμβασης είναι συνδεδεμένος με την πάλη μας ενάντια στην ανεργία που πλήττει τον κλάδο. Τα στοιχεία είναι αμείλικτα. Κάθε μήνα η οικοδομική δραστηριότητα βουτάει προς τα κάτω, πετώντας χιλιάδες συναδέλφους στην ανεργία, την απόγνωση για το αύριο. Εκατοντάδες οι απο-

λύσεις, οι απλήρωτοι συνάδελφοι στα μεγάλα έργα. Οι υποχωρήσεις στις πιέσεις της εργοδοσίας, για το μεροκάματο, την ασφάλιση, το ωράριο, είναι καθημερινό πρόβλημα. Γι' αυτό είναι ζήτημα πρώτης γραμμής η πάλη του κλάδου για μέτρα ανακούφισης των ανέργων, για την κατασκευή μεγάλων έργων που έχει ανάγκη ο τόπος, έργων αντιπλημμυρικής προστασίας και αντισεισμικής θωράκισης, τα μέτρα αναθέρμανσης της οικοδομικής δραστηριότητας, την ανάπτυξη του κατασκευαστικού προγράμματος του ΟΕΚ κλπ.

Δεν αποτελεί λύση η υποχώρηση, η αποχή από τους αγώνες, είναι βούτυρο στο ψωμί του κεφαλαίου και των κυβερνήσεων που το υπηρετούν. Το τσουβάλιασμα («όλοι ίδιοι είναι») ρίχνει νερό στο μύλο αυτών που θέλουν βία να διαφεντεύουν την τύχη μας,

τον πλούτο που παράγουμε.

Οι μέρες που έρχονται θα είναι δυσκολότερες για τους οικοδόμους και γενικά για την εργατική τάξη. Σ' αυτές τις συνθήκες, ο ρόλος του εργατικού κινήματος για την οργάνωση και τον προσανατολισμό των αγώνων της εργατικής τάξης είναι καθοριστικός. Δεν μπορούμε να εμπιστευτούμε τις τύχες μας στην πλειοψηφία των ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ, που στη ζωή αποδείχτηκε ότι τους συνδέει ομφάλιος λώρος με τον ΣΕΒ και τα κόμματα της εξουσίας. Άλλωστε αυτό φροντίζουν να το αποδεικνύουν κάθε στιγμή. Σήμερα είναι αποκαλυπτική η συμφωνία τους για την κρίση: Πρέπει να πληρώσουν και οι εργαζόμενοι. Είναι ζήτημα ζωτικής σημασίας και η ενίσχυση του ταξικού πόλου, του ΠΑΜΕ. Στο εργατικό κίνημα αυτή είναι η απαντοχή για την εργατική τάξη.

Συνάδελφοι,

Τα φώτα της προεκλογικής περιόδου έσβησαν με το δικομματικό πολιτικό σύστημα να έχει δεχτεί κτυπήματα, αλλά να παραμένει ισχυρό. Ένας στους δύο ψηφοφόρους δεν ψήφισε, τα κόμματα του δικομματισμού κράτησαν μεγάλες δυνάμεις, επιτρέποντας στη ΝΔ να δηλώνει τη συνέχιση της ίδιας αντιλαϊκής αντεργατικής πολιτικής και στο ΠΑΣΟΚ να επιδιώκει εκλογική αναμέτρηση για να εφαρμόσει την ίδια πολιτική. Ορισμένα αναχώματα του συστήματος έγιναν πιο επικίνδυνα.

Οι οικοδόμοι, συνολικά οι εργάτες, ας το σκεφτούν. Το σίγουρο είναι ότι από την επομένη των εκλογών, η κυβέρνηση και οι άλλοι συνοδοιπόροι της συντηρούν τη φωτιά που καίει και θα κάψει ό,τι έχει μείνει από τα κοινωνικά και εργασιακά δικαιώματα. Το κεφάλαιο

θα γίνει επιθετικότερο, την ατμομηχανή της καπιταλιστικής ανάπτυξης θα συνεχίσει να την τροφοδοτεί με την απλήρωτη δουλειά των εργατών, το κάψιμο κάθε ίχνους εργατικού δικαιώματος.

Συνάδελφοι,

Συνεχίζουμε στο μετερίζι του αγώνα. **ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ στις 24 Ιούνη.**

Τα πρωτοβάθμια σωματεία καλούνται άμεσα να οργανώσουν την απεργία στο χώρο τους, την προετοιμασία και την περιφρούρησή της. Συγκροτούμε απεργιακές επιτροπές στους χώρους δουλειάς, περιφρουρούμε την απεργία μας, συμμετέχουμε μαζικά στη συγκέντρωση.

Απαιτούμε λύση στα προβλήματα του κλάδου, διεκδικούμε:

- Την υπογραφή ικανοποιητικής ΣΣΕ, κατώτερο μεροκάματο 75 ευρώ.
- Πλήρη - σταθερή εργασία. Απαγόρευση των απολύσεων. Κατάργηση των ελαστικών μορφών απασχόλησης, 6ωρο - 5νθήμερο - 30ωρο.
- Στήριξη όλων των ανέργων. Εκτακτο επίδομα ανεργίας για τους οικοδόμους 1.400 ευρώ. Επίδομα στο 80% του βασικού μεροκάματος που διεκδικούμε για όλη τη διάρκεια της ανεργίας. Υπολογισμό του χρόνου ανεργίας ως συντάξιμου χρόνου. Υπαλληλική αποζημίωση, πάγωμα όλων των δανείων για τους ανέργους.
- Θεώρηση των βιβλιαρίων Υγείας χωρίς προϋποθέσεις.
- Μείωση των επιτοκίων για στεγαστικά και καταναλωτικά δάνεια. Κατάργηση του ανατοκισμού.
- Διακοπή κάθε πλειστηριασμού και κατάσχεσης περιουσιακών στοιχείων των εργαζομένων για χρέη στεγαστικών δανείων για την κύρια κατοικία.
- Δημόσια Κοινωνική Ασφάλιση για όλους, συνταξιοδότηση στα 55 χρόνια.
- Αποκλειστικά δημόσια - δωρεάν Υγεία - Πρόνοια - Παιδεία. Κατάργηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας.
- Κρατικό πρόγραμμα οικοδόμησής ασφαλών, σύγχρονων και φθηνών λαϊκών κατοικιών. Ατοκα στεγαστικά δάνεια για νέα ζευγάρια για απόκτηση κύριας κατοικίας.
- Νομιμοποίηση των μεταναστών, ισοτιμία δικαιωμάτων.

Με αγωνιστικούς, ταξικούς χαιρετισμούς
Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ

«ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ»
Όργανο Ομοσπονδίας Οικοδόμων και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας
 e-mail: omoikel5@otenet.gr
 www.omospondiaoikodomon.gr
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
Ομοσπονδίας Οικοδόμων και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας
ΖΗΝΩΝΟΣ 7-9, 104 31 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 210 5243.785
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΣΟΥΛΑΣ
Γρ. Αυξεντίου 12, Α. Κυψέλη
Διευθύνεται από Επιτροπή
Φωτοστοιχειοθεσία - Εκτύπωση:
Τυποεκδοτική ΑΕ, Λεύκης 134, Κρουονέρι Αττικής

Όχι σε δικηγόρους
 Συνάδελφοι,
 Πολλές φορές απευθυνόμαστε σε δικηγόρους για ζητήματα ασφαλιστικά, εργασιακά κ.ά., που μας απασχολούν. Είναι λάθος. Η πρώτη πόρτα που πρέπει να χτυπήσουμε είναι του Σωματείου ή της Ομοσπονδίας. Εκεί θα πάρουμε τις πληροφορίες που μας ενδιαφέρουν, υπεύθυνα και χωρίς να πληρώνουμε δικηγόρους και καμιά φορά και κάποιους άσχετους στο καφενείο, που μας βάζουν σε περιπέτεια.

ΚΩΔΙΚΟΣ 4507

Η ανεργία στον κλάδο των οικοδόμων παίρνει όλο και μεγαλύτερες διαστάσεις. Χιλιάδες οικοδόμοι ψάχνουν για δουλειά από γιαπί σε γιαπί, έχοντας να κάνουν μεροκάματο δυο και τρεις μήνες.

Οι οικοδόμοι, γενικά η εργατική τάξη, δέχονται ολομέτωπη επίθεση, στο πλαίσιο των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων της ΕΕ. Η Συνθήκη του Μάαστριχτ και της Λισαβόνας που ψήφισαν η ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ και ο Συνασπισμός, αποτελούν εργαλεία του κεφαλαίου για την αύξηση της κερδοφορίας του. Η επίθεση αυτή εξελίσσεται όλα αυτά τα χρόνια κατά των κοινωνικών - ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων. Στόχος είναι να χτυπηθεί το δικαίωμα στην πλήρη - σταθερή δουλειά, με αποτέλεσμα την αύξηση της ανεργίας και της υποαπασχόλησης, την κατάργηση εργασιακών δικαιωμάτων και την καθήλωση των μισθών.

Η όξυνση της ανεργίας στον κλάδο έχει σοβαρές επιπτώσεις στην οικογένεια του κάθε συναδέλφου. Κάθε μέρα δυσκολεύονται όλο και περισσότεροι να τα βγάλουν πέρα. Ο νέος αντιασφαλιστικός Νόμος της Πετραλιά δυσκολεύει και θα δυσκολέψει ακόμα περισσότερο τους οικοδόμους να έχουν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, αφού χρειάζονται φέτος 60 ένησημα για να θεωρηθούν το βιβλιário, 70 ένησημα το 2010 και 80 ένησημα το 2011. Αλλά και για παροχές σε χρήμα από 80 τα απαιτούμενα ένησημα αυξήθηκαν στα 90 φέτος και θα φτάσουν στα 100 το 2010. Ομως, είναι παραπάνω από σίγουρο ότι σε περίοδο ανεργίας ούτε τα 50 ένησημα

Η ανεργία βρόχος για την εργατική οικογένεια

δεν μπορεί να εξασφαλίσει ο συνάδελφος, για να θεωρήσει το βιβλιário ασθενοείας. Σε περίοδο κρίσης και ανεργίας οι εργοδότες πιέζουν τους εργαζομένους να κάνουν υποχωρήσεις στο μεροκάματο, να εργάζονται ανασφάλιστοι. Καλούν τους οικοδόμους να βάλουν πλάτη για να μη χάσουν οι εργοδότες την κερδοφορία τους.

Ζητούν από τους εργαζομένους να ξαναπληρώσουν για να βγουν από την κρίση αλώβητοι.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του ΙΚΑ για την απασχόληση το 2007, 57.918 εργαζόμενοι σε οικοδομικά έργα έκαναν μέχρι 39 μεροκάματα, ενώ 110.554 εργαζόμενοι έκαναν μέχρι 79 μεροκάματα. Με δεδομένα αυτά τα στοιχεία, που δεν αμφισβητούνται από κανέναν, οι εργοδότες μεθοδεύονται και με τη βοήθεια του ΙΚΑ κατακλύβουν την ασφάλιση των οικοδόμων.

Αν αναλογιστεί κανείς ό,τι στόχος των κυβερνήσε-

ων του κεφαλαίου είναι η πλήρης κατεδάφιση της Κοινωνικής Ασφάλισης και η εμπορευματοποίηση της Υγείας, εύκολα βγαίνει το συμπέρασμα ότι οι άνεργοι και οι οικογένειές τους ουσιαστικά αφήνονται στην τύχη τους. Η Ομοσπονδία μας, το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα πάλεψε και παλεύει αυτές αντιλαϊκές πολιτικές. Αντιπάλεψε τις πρακτικές που οδηγούν την εργατική τάξη στη φτώχεια και στην εξαθλίωση.

Ευθύνες γι' αυτή την κατάσταση που βιώνει η εργατική τάξη έχουν και οι συνδικαλιστικές πλειοψηφίες σε ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ, που είναι το μακρύ χέρι της εργοδοσίας στο εργατικό κίνημα. Είναι υπεύθυνοι για τα χαμηλά μεροκάματα, τις εξευτελιστικές συντάξεις, την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων, την ανατροπή των ασφαλιστικών δικαιωμάτων. Έχουν ευθύνη, γιατί πρώτοι και καλύτεροι κάθονται στο τραπέζι του κοινωνικού εταιρισμού για

να ξεπουλήσουν τις κατακτήσεις των εργαζομένων στο όνομα της κερδοφορίας και της ανταγωνιστικότητας του κεφαλαίου.

Η Ομοσπονδία Οικοδόμων, το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα πάλεψε και παλεύει ώστε να μην περάσουν αυτά τα μέτρα, παλεύει ώστε να μετριάσουν οι επιπτώσεις στο Ασφαλιστικό, παλεύει για την κατάργηση όλων των αντεργατικών και αντιασφαλιστικών νόμων της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ. Παλεύει για:

- Υποχρεωτική Κοινωνική Ασφάλιση για όλους, για να καταργηθούν οι αντιασφαλιστικοί Νόμοι Σιούφα - Ρέππα - Πετραλιά.

- Αποκλειστικά δημόσια δωρεάν Υγεία - Πρόνοια.

- Κατάργηση της ιδιωτικής επιχειρηματικής δραστηριότητας.

- Αύξηση της χρηματοδότησης των Ταμείων από το κράτος και την εργοδοσία.

- Επιστροφή των κλεμμένων.

- Κατώτερο μισθό 1.400 ευρώ. Κατώτερη σύνταξη 1.120 ευρώ.

- Στήριξη όλων των ανέργων. Έκτακτο επίδομα ανεργίας για τους οικοδόμους 1.400 ευρώ. Επίδομα στο 80% του βασικού μισθού για όλη τη διάρκεια της ανεργίας. Υπολογισμός του χρόνου ανεργίας ως συντάξιμο χρόνο.

- Σύνταξη στα 55 χρόνια. Υπεράσπιση και θεώρηση του βιβλιário Υγείας χωρίς προϋποθέσεις.

- Διεύρυνση των ΒΑΕ, ουσιαστικά μέτρα υγιεινής και ασφάλειας στους χώρους δουλειάς.

- Κατοχύρωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος με 4.050 ημέρες εργασίας. Επαναφορά του συντελεστή ασφάλισης στα 2 ένησημα ανά τ.μ.

Συμπεράσματα από τα αποτελέσματα των Ευρωεκλογών

Οι φετινές Ευρωεκλογές προσεγγίζουν σε πολύ μεγάλο βαθμό τα χαρακτηριστικά εθνικών εκλογών. Τα δύο μεγάλα κόμματα, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, άφησαν έξω από τη συζήτηση σε όλη την προεκλογική περίοδο τα μεγάλα λαϊκά προβλήματα για να αποκρύψουν τον αντιλαϊκό και αντεργατικό χαρακτήρα των πολιτικών που εφάρμοσαν και θα εφαρμόσουν. Παρά, όμως, τις προσπάθειες που κατέβαλαν τα επιτελεία του δικομματισμού, υπέστησαν σημαντική πτώση τόσο σε ποσοστά όσο και σε ψήφους, χωρίς να σημαίνει ότι δεν έχουν ακόμα τη δυνατότητα να εγκλωβίζουν τη λαϊκή δυ-

σαρέσκεια. Η ανεβασμένη αποχή εκφράζει οπωσδήποτε και στάση διαμαρτυρίας απέναντι στο ΠΑΣΟΚ και στη ΝΔ, χωρίς, όμως, αυτό να συνοδεύεται από διάθεση καταδίκης της στρατηγικής της πλουτοκρατίας.

Επιβεβαιώνεται η θέση ότι σε συνθήκες κρίσης συνυπάρχουν δύο τάσεις: Η τάση για άνοδο του εργατικού και λαϊκού κινήματος και η τάση ανώδυνης διαμαρτυρίας και αποστράτευσης. Οι λοιπές εφεδρείες του συστήματος, Οικολόγοι, ΛΑΟΣ, ΣΥΡΙΖΑ, απέδειξαν ότι αποτλούν δημοσκοπικές φούσκες από τη μια, αλλά και μηχανισμούς ενσωμάτωσης της λαϊκής αγανάκτησης α-

πό την άλλη. Αξιοσημείωτο γεγονός αποτελεί το εξής: Μόλις μεταδόθηκαν τα πρώτα προεκλογικά αποτελέσματα ο υπουργός Οικονομικών, Γ. Παπαθανασίου, ξεκαθάρισε τη συνέχιση της ίδιας αντιλαϊκής πολιτικής που επιχειρεί να φορτώσει τα βάρη της κρίσης στις πλάτες των εργαζομένων. Ο ίδιος ο πρωθυπουργός, παρ' ό,τι βρισκόταν σε προεκλογική περίοδο, επισήμανε πολλές φορές την προώθηση της κατάργησης των ΒΑΕ. Οι Σύνοδοι Κορυφής των χωρών της ΕΕ, τόσο οι προηγούμενες αλλά και αυτές που θα ακολουθήσουν, προμηνύουν σάρωμα των κατακτήσεων. Αυτό αποδει-

κνύει ότι η αποχή δεν θέτει το παραμικρό εμπόδιο στην προώθηση των σχεδίων της πλουτοκρατίας.

Μια άλλη πλευρά δείχνει την απογοήτευση και την τάση συμβιβασμού, που κάτω από την πίεση των οξυμένων προβλημάτων αγγίζει ένα μεγάλο κομμάτι της εργατικής τάξης.

Η σκανδαλολογία αποτέλεσε το κύριο θέμα, με ευθύνη των δύο μεγάλων κομμάτων, κυρίως για να συγκλύψουν το μέχρι τώρα σάρωμα των εργατικών κατακτήσεων, που απορρέει από τις ευρωενωσιακές κατευθύνσεις, για να θολώσουν τον ορίζοντα των στόχων τους, για την κατεδάφιση

των δικαιωμάτων της εργατικής τάξης, όπως το δικαίωμα στη δουλειά, τις ΣΣΕ, τα μεροκάματα, το ξήλωμα του ασφαλιστικού συστήματος.

Όπως ακούραστα δουλεύουν τα επιτελεία της αστικής τάξης για την προώθηση των συμφερόντων της, έτσι ακούραστα πρέπει να δουλεύει η εργατική τάξη για να οικοδομήσει ένα ισχυρό εργατικό κίνημα, που θα ταρακουνήσει τα θεμέλια αυτής της πολιτικής.

Οι εξελίξεις στον κλάδο είναι συνεχώς αρνητικές, οι κατασκευαστικές εταιρείες πραγματοποιούν απολύσεις στο όνομα της κρίσης, η ανεργία στην οικοδομή μεγαλώνει, τα μεροκάματα συ-

μπιέζονται, η προστασία των ανέργων είναι ανύπαρκτη. Ανεξάρτητα από τις εξελίξεις που θα υπάρξουν στο ζήτημα, για παράδειγμα, των πρόωρων ή όχι εθνικών εκλογών, αν θα είναι μπλε ή πράσινη η επόμενη κυβέρνηση, αυτό που επιβάλλεται είναι οι εργαζόμενοι του κλάδου και η εργατική τάξη γενικότερα να ορθώσουν το ανάστημά τους στους χώρους δουλειάς, στα συλλαλητήρια, στις απεργίες, μέσα από τα ταξικά συνδικάτα εναντίον της αντιλαϊκής λαίλαπας που έρχεται, και να ανοίξουν το δρόμο για θετικές εξελίξεις στο κίνημα γενικότερα, για ριζική ανατροπή αυτής της πολιτικής.

ΚΛΑΔΟΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ

Οι ισχυροί δεν καταλαβαίνουν από κρίση

Οι φιλομονοπωλιακές ρυθμίσεις ΕΕ και κυβερνώντων δημιούργησαν τις προϋποθέσεις για την κυριαρχία των κατασκευαστικών ομίλων

Ο κλάδος της οικοδομής και των κατασκευών είναι ένας από τους πλέον δυναμικούς κλάδους της ελληνικής οικονομίας, που εδώ και αρκετές δεκαετίες συμβάλλει σε πολύ σημαντικό βαθμό στην οικονομική δραστηριότητα και στην εξέλιξη του Ακαθάριστου Εγχωρίου Προϊόντος της χώρας συνολικά. Μετά από μια δεκαπενταετία σημαντικής ανόδου, την περίοδο 2003-2005, εισήλθε σε τροχιά σημαντικής κρίσης, ενώ ακόμα και σήμερα δεν έχει φτάσει στα επίπεδα παραγωγής ούτε του 2000. Την ίδια στιγμή, είναι ένας κλάδος, στον οποίο αποτυπώνονται, με ιδιαίτερα ενδεικτικό τρόπο, αρκετά από τα γενικότερα χαρακτηριστικά του ελληνικού καπιταλισμού, αλλά και πολλές από τις αντιθέσεις και τις αντιφάσεις του συστήματος, αφού οι κατασκευές αποτελούν έναν κλάδο όπου παρατηρείται ταυτόχρονα:

- Δημιουργία ισχυρών ιδιωτικών κατασκευαστικών ομίλων, που ποντάρουν αποκλειστικά στις κρατικές παραγγελίες.
- Μεγάλη συγκέντρωση κεφαλαίων σε λίγες επιχειρήσεις, αλλά και ιδιαίτερα μεγάλος κατακερματισμός και διατήρηση επιχειρήσεων μικρότερου μεγέθους.
- Εντονες διαδικασίες συγχώνευσης και εξαγοράς μεσαίων και μεγάλων επιχειρήσεων, που καταλαμβάνουν όλο και μεγαλύτερο μέρος του ενεργητικού του κλάδου, αλλά και εμφάνιση μικρών κατασκευαστικών - οικοδομικών επιχειρήσεων.
- Η ύπαρξη μονάδων με απασχόληση αρκετών εκατοντάδων εργαζομένων και μικρές εργολαβικές επιχειρήσεις, με σχετικά μικρή και όχι σταθερή απασχόληση.
- Υψηλότατος βαθμός κοινωνικοποίησης της παραγωγής, αλλά και εργολαβικές ομάδες, κυρίως προσωπικού και οικογενειακού χαρακτήρα.
- Διεύρυνση του φάσματος των δραστηριοτήτων των μεγάλων μονάδων πέραν των κατασκευών (ορυχεία, ενέργεια, τηλεπικοινωνίες, σταθμοί αυτοκινήτων, εκμετάλλευση ακινήτων κλπ.), αλλά και εξειδίκευση σε συγκεκριμένους τομείς των κατασκευών (σήραγγες, γέφυρες κλπ.).
- Υψηλή κερδοφορία για μια σειρά επιχειρήσεων, πολλές από τις οποίες την ίδια στιγμή αντιμετωπίζουν οικονομικά αδιέξοδα, λόγω της ανάγκης συνεχούς αύξησης της κεφαλαιακής τους βάσης.

Αν ο κλάδος των κατασκευών είναι απόλυτα χαρακτηριστικός για ένα ζήτημα, τότε αυτό είναι ο τρόπος με τον οποίο το αστικό κράτος και οι κυβερνήσεις εξυπηρέτησης των συμφερόντων του κε-

έργων υποδομής. Έργα, που τα πληρώνουν πανάκριβα οι εργαζόμενοι και ο κρατικός προϋπολογισμός. Έργα, που κάποια μπορεί να είναι αναγκαία, ωστόσο ο τρόπος που επιλέγεται να πραγματοποιηθούν δε στοχεύει στην ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών, αλλά στην απόκομιση κέρδους από τις επιχειρήσεις που τα αναλαμβάνουν, και δεν είναι βέβαιο ότι αποτελούν άμεση προτεραιότητα με βάση τις λαϊκές ανάγκες, ενώ δε λείπουν και εκείνα τα έργα που προκαλούν ερωτήματα για τη σκοπιμότητά τους.

Πριν από κάθε σχόλιο και αναφορά, είναι αναγκαίο να αποσαφηνιστεί ότι, όταν μιλάμε για τον κλάδο των κατασκευών, εννοούμε το σύνολο της οικοδομικής - κατασκευαστικής δραστηριότητας στη χώρα. Εδώ εντάσσονται, δηλαδή, και οι δεκάδες χιλιάδες οικοδομικές - εργολαβικές επιχειρήσεις και οι μεγάλοι κατασκευαστικοί κολοσσοί. Εδώ απασχολούνται κεφάλαια που δραστηριοποιούνται αποκλειστικά για οικοδομικά έργα, εδώ υπάρχουν και επιχειρηματικοί όμιλοι για τους οποίους το κατασκευαστικό έργο είναι ένας μόνον από τους τομείς δράσης. Εδώ βρίσκονται οι πολιτικοί μηχανικοί και αρχιτέκτονες που είναι ταυτόχρονα και εργολάβοι - επιχειρηματίες, εδώ συναντάμε και τους συναδέλφους τους που δουλεύουν από το πρωί μέχρι το βράδυ για ένα μεροκάματο. Εδώ, τέλος, υπάρχουν οι επιχειρήσεις που κάνουν κοινοπραξίες με τα πιστωτικά ιδρύματα, εδώ είναι και οι μικροί εργολάβοι που δεν μπορούν να περάσουν ούτε το κατώφλι της τράπεζας.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας, το 2006, όταν έγινε η τελευταία ετήσια απογραφή για τον κλάδο των κατασκευών, στη χώρα λειτουργούσαν 109.031 επιχειρήσεις, στις οποίες απασχολούνταν 309.706 εργαζόμενοι. Την ίδια χρονιά, η ICAP υπολόγιζε ότι οι μεγάλες κατασκευαστικές εταιρείες, εταιρείες με τη μορφή των ΑΕ και ΕΠΕ, έφταναν τις 2.089 και φέρνονταν ότι απασχολούσαν 43.299 εργαζομένους.

Ανεξάρτητα από το απόλυτα ακριβές των στοιχείων αυτών, γίνεται φανερό ότι η μεγάλη πλειοψηφία των εργαζομένων στις οικοδομικές - κατασκευές (πάνω από το 80%) απασχολούνταν σε επιχειρήσεις που δε συγκαταλέγονται στις μεγάλες και πολύ μεγάλες επιχειρηματικές μονάδες, χωρίς βέβαια, αυτό να σημαίνει ότι και μεταξύ αυτών δεν υπάρχουν κατηγοριοποιήσεις και διαφορές.

Με βάση τα στοιχεία της Στατιστικής και της ICAP, μπορούν να

Οι κατηγοριοποιήσεις

Ο όγκος της παραγωγής και των οικονομικών αποτελεσμάτων του κλάδου, συνολικά, είναι το άθροισμα της οικονομικής δραστηριότητας των επιμέρους εργολάβων, εργολαβικών εταιρειών και επιχειρηματικών ομίλων του κλάδου, όπως αυτή υπολογίζεται από τη Στατιστική Υπηρεσία Ελλάδας. Η Στατιστική κάνει τους σχετικούς υπολογισμούς με δύο τρόπους:

Πρώτον, υπολογίζει σε ετήσια βάση τα «Βασικά οικονομικά μεγέθη στον κλάδο των Κατασκευών», όπου απεικονίζονται σε τρέχουσες τιμές τα διάφορα στοιχεία που έχουν σχέση με τον κλάδο των κατασκευών συνολικά. Εδώ φαίνεται ο αριθμός των επιχειρήσεων, ο αριθμός των απασχολούμενων και οι αμοιβές τους, ο κύκλος εργασιών των επιχειρήσεων, η αξία της παραγωγής του κλάδου, οι επενδύσεις και η προστιθέμενη αξία του κλάδου.

Δεύτερον, κάθε τρίμηνο υπολογίζεται ο συνολικός «Δείκτης Παραγωγής στις Κατασκευές». Ο δείκτης εμφανίζει την εξέλιξη της παραγωγής στον κλάδο, με βάση το επίπεδο παραγωγής του 2000, που θεωρείται έτος βάσης. Παράλληλα, πέραν του γενικού αυτού δείκτη, η Στατιστική, με βάση την κατηγοριοποίηση που κάνει, υπολογίζει δύο ακόμα δείκτες: Το δείκτη Παραγωγής Οικοδομικών Έργων (κτιρίων) και το δείκτη Παραγωγής Έργων Πολιτικού Μηχανικού.

Η διαφοροποίηση - κατηγοριοποίηση αυτή ήταν μια από τις απαιτήσεις που πρόβαλλαν οι μεγάλες κατασκευαστικές εταιρείες, προκειμένου να εξε-

τάζουν τα δεδομένα που διαμορφώνονται στον κλάδο των κατασκευών, όχι γενικά και αφηρημένα, αλλά από τη σκοπιά του δικού τους ενδιαφέροντος, που είναι κυρίως τα δημόσια έργα, τα έργα πολιτικού μηχανικού. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται σε σχετικό σημείωμα της Στατιστικής: «Η ανάγκη για την κατάρτιση των ανωτέρω δεικτών προέκυψε, κυρίως, μετά την υπογραφή της Συνθήκης για την Οικονομική και Νομισματική Ένωση (ΟΝΕ), όπου κρίθηκε αναγκαία η ταχεία διάθεση αξιόπιστων στατιστικών στοιχείων που να επιτρέπουν την ανάλυση της οικονομικής εξέλιξης κάθε κράτους - μέλους, στο πλαίσιο ασκήσεως της οικονομικής πολιτικής της ΕΕ».

Ο Δείκτης Παραγωγής Οικοδομικών Έργων (κτιρίων) περιλαμβάνει το κόστος κατεδάφισης κτιρίων, χωματουργικών εργασιών, κατασκευής κτιρίων, καλωδιώσεων και ηλεκτρολογικών εγκαταστάσεων. Περιλαμβάνονται μονοκατοικίες, διπλοκατοικίες, πολυκατοικίες, ξενοδοχεία, κτίρια δημόσιων θεαμάτων, εκπαιδευτήρια, νοσοκομεία και λοιπά οικιστικά κτίρια.

Ο Δείκτης Παραγωγής Έργων Πολιτικού Μηχανικού περιλαμβάνει το κόστος κατασκευής αυτοκινητόδρομων, οδών, αεροδρομίων, αθλητικών εγκαταστάσεων, γεφυρών, σηράγγων, υπόγειων διαβάσεων, αγωγών μεταφοράς πετρελαίου και φυσικού αερίου, δικτύων παραγωγής και διανομής ρεύματος, δικτύων τηλεπικοινωνιών, υδραυλικών και λιμενικών έργων, κ.ά.

φαλαίου μπόρεσαν, μέσα σε μικρό σχετικά χρονικό διάστημα, να στηρίξουν και να απογειώσουν μια ομάδα μεγαλοεπιχειρηματιών. Να δημιουργήσουν, δηλαδή, αυτούς που στη συνέχεια αποκάλεσαν «νταβατζήδες», οι οποίοι, όμως, ανεξάρτητα από το χαρακτηρισμό, εξακολουθούν και κρατάνε το...

ντέφι για να καθορίζουν το ρυθμό που χορεύουν οι κυβερνώντες.

Η συγκέντρωση κεφαλαίων και κερδών, στην προκειμένη περίπτωση των μεγαλοκατασκευαστών, στα λόγια γίνεται μέσα από τη μη παρέμβαση του κράτους στις οικονομικές δραστηριότητες και στον ελεύθερο επιχειρηματικό

ανταγωνισμό στην αγορά. Στην πραγματικότητα, επιτυγχάνεται μόνο χάρη στην πολύ δραστήρια παρέμβαση των -όποιων- φιλομονοπωλιακών κυβερνήσεων, που με δραστικά μέτρα «πετάνε» έξω από την αγορά κάθε δημόσια επιχείρηση και οργανισμό και κάνουν... μοιρασιές των διαφόρων

Βέβαια κέρδη

Ετήσια ποσοστά μεταβολής της παραγωγής στις κατασκευές			
Ετος	ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ		
	Κατασκευών	Οικοδομικών Έργων (Κτηρίων)	Εργων Πολιτικού Μηχανικού
2000	-	-	-
2001	6,6%	2,3%	9,7%
2002	39,0%	6,8%	60,3%
2003	-5,7%	-0,6%	-7,9%
2004	-16,0%	-16,5%	-15,8%
2005	-38,5%	-15,1%	-49,6%
2006	7,1%	-10,8%	21,2%
2007	23,8%	9,0%	32,5%
2008	2,7%	4,5%	1,9%

ΠΗΓΗ: Εθνική Στατιστική Υπηρεσία της Ελλάδος

Ανεξάρτητα από την πορεία που ακολούθησε ο κλάδος τη δεκαετία που διανύουμε, εκείνο που δε διασαλεύτηκε ούτε στιγμή ήταν τα υπερκέρδη των επιχειρήσεων του κλάδου και ειδικά των μεγαλύτερων. Ακόμα και αν υπήρχαν ορισμένες χρονιές που τα κέρδη ήταν μειωμένα ή και σημειώθηκαν ζημιές, το τελικό αποτέλεσμα είναι τεράστια συσσώρευση κερδών και κεφαλαίων. Μόνο την περίοδο 2005-2008, χρονιές που ο κλάδος ακόμα δεν έχει ξεφύγει από τον κύκλο της κρίσης, οι μεγαλύτερες εταιρείες παρουσίασαν τα παρακάτω κέρδη, σε εκατομμύρια ευρώ:

- ΕΛΛΑΚΤΩΡ: 539,5 εκατ. ευρώ.
- ΓΕΚ - ΤΕΡΝΑ: 273,7 εκατ. ευρώ.
- ΜΗΧΑΝΙΚΗ: 235,7 εκατ. ευρώ.
- ΑΒΑΞ: 215,2 εκατ. ευρώ.
- ΑΤΤΙΚΑΤ: 69,3 εκατ. ευρώ.
- ΚΛΟΥΚΙΝΑΣ: 60,4 εκατ. ευρώ.

• ΒΙΟΤΕΡ: 40,8 εκατ. ευρώ.

Μιλάμε για 7 μόνο επιχειρηματικούς ομίλους, που μέσα σε μια τετραετία λιτότητας και υποβάθμισης της ζωής των λαϊκών στρωμάτων, τσέπωσαν τουλάχιστον 1,5 δισ. ευρώ καθαρά κέρδη!!! Κάποιοι από αυτούς τώρα προχωρούν σε απολύσεις. Επιδιώκουν να επιβάλουν ακόμα πιο απάνθρωπες συνθήκες εργασίας για χιλιάδες εργαζομένους. Θέλουν να μετατρέψουν τα εργοτάξια σε σύγχρονα κάτεργα, αξιοποιώντας την πολιτική της κυβέρνησης και τις ρυθμίσεις της ΕΕ. Επικαλούμενοι την κρίση, κλαίγονται για τη μείωση της κερδοφορίας τους, πατώντας πάνω σ' ολόκληρη την κοινωνία και απομυζώντας τον πλούτο που παράγουν οι εργαζόμενοι. Το βέβαιο και το απόλυτα αδιαμφισβήτητο γεγονός είναι ότι κανείς μας δεν τους χρωστάει το παραμικρό. Αντίθετα, αυτοί είναι και θα παραμείνουν χρωμένοι.

γίνουν κάποιοι υπολογισμοί, που αφορούν την απασχόληση και οι οποίοι δείχνουν ότι ο μέσος όρος εργαζομένων στις μεγάλες κατασκευαστικές επιχειρήσεις είναι περίπου 20 εργαζόμενοι. Ανάμεσα στις επιχειρήσεις αυτές:

- 978 επιχειρήσεις απασχολούσαν μέχρι 10 εργαζομένους.
- 533 επιχειρήσεις απασχολούσαν 10-49 εργαζομένους.
- 157 επιχειρήσεις απασχολούσαν μέχρι 50-249 εργαζομένους.
- 23 επιχειρήσεις απασχολούσαν πάνω από 250 εργαζομένους.

Αναλυτικά στοιχεία για την απασχόληση στις υπόλοιπες 106.942 επιχειρήσεις δεν υπάρχουν, αλλά είναι φανερό ότι ο αριθμός των εργαζομένων ανά επιχείρηση είναι μικρός.

Βέβαια, η εικόνα τόσες κατασκευαστικές εταιρείες να απασχολούν 200, 300 και περισσότερους εργαζομένους είναι σχετικά καινούρια. Είναι το αποτέλεσμα διεργασιών και ραγδαίων ανακατατάξεων, που έγιναν στον κλάδο την τελευταία δεκαετία, ειδικά στο κομμάτι των επιχειρήσεων που ασχολούνται με δημόσια έργα.

Οι επιχειρηματικοί όμιλοι που ασχολούνται με τέτοια έργα -τα έργα πολιτικού μηχανικού που λένε πιο επίσημα- όλα τα τελευταία χρόνια βρέθηκαν στο επίκεντρο των οικονομικών εξελίξεων, αφενός λόγω των υψηλών ρυθμών στον τομέα των κατασκευών και αφετέρου λόγω της μεγάλης συγκέντρωσης κεφαλαίων και κερδοφορίας, κάτι που ευνοήθηκε από πολλούς παράγοντες, όπως: Πρώτον, η πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων και της απελευθέρωσης των αγορών που επιβλήθηκε στο πλαίσιο της Συνθήκης του Μάαστριχτ, επιλογή που οδήγησε μαζικά στην πολιτική των λεγόμενων παραχωρήσεων, που δεν είναι τίποτα άλλο από τη μακροχρόνια εκχώρηση και εκμετάλλευση μεγάλων υποδομών από τους επιχειρηματικούς ομίλους. Δεύτερον, η προώθηση νόμων και ρυθμίσεων που διευκόλυναν τις συγχωνεύσεις και εξαγορές κατασκευαστικών εταιρειών, στο πλαίσιο της πολιτικής ενίσχυσης της συγκέντρωσης

Η πορεία από το 2000 και η συμμετοχή στο ΑΕΠ

Με βάση τα επίσημα στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας, η εξέλιξη της συνολικής παραγωγής, την περίοδο από το 2000 (που υπολογίζεται με το 100) μέχρι και το 2008, έχει εξελιχθεί ως εξής:

- 2000: 100,0
- 2001: 106,6 (άνοδος 6,6%)
- 2002: 148,2 (άνοδος 39%)
- 2003: 139,8 (πτώση 5,7%)
- 2004: 117,4 (πτώση 16,0%)
- 2005: 72,2 (πτώση 38,5%)
- 2006: 77,3 (άνοδος 7,1%)
- 2007: 95,7 (άνοδος 23,8%)
- 2008: 98,3 (άνοδος 2,7%)

Ακόμα πιο αναλυτικά τα σχετικά στοιχεία φαίνονται στον «παραπάνω πίνακα 1», όπου υπάρχει και η εξέλιξη της παραγωγής του κλάδου στις δύο υποκατηγορίες της Στατιστικής. Από τα στοιχεία αυτά αποκαλύπτεται:

Πρώτον: Η συνολική παραγωγή στον κλάδο των κατασκευών, το 2008, υπολείπεται κατά 1,7%, σε σχέση με την παραγωγή του 2000. Η αρνητική αυτή εξέλιξη

οφείλεται κυρίως στο γεγονός ότι σημειώθηκε ιδιαίτερα μεγάλη πτώση της παραγωγής κτιρίων (21,8%). Τα έργα πολιτικού μηχανικού την ίδια περίοδο παρουσιάζουν αύξηση 12,6%.

Δεύτερον: Την τριετία 2000-2002, η κατασκευαστική δραστηριότητα σημείωσε σημαντική αύξηση της τάξης του 48,2%. Αυτό, όπως φαίνεται και από τα αναλυτικά στοιχεία, οφειλόταν κυρίως στο γεγονός ότι εκείνη την περίοδο βρίσκονταν σε εξέλιξη κάποια από τα λεγόμενα μεγάλα έργα και άλλα έργα που αφορούσαν τους επικείμενους, τότε, Ολυμπιακούς Αγώνες. Έτσι, τα χρόνια αυτά η παραγωγή έργων πολιτικού μηχανικού σημείωσε κατακόρυφη αύξηση 75,9%, ενώ την ίδια στιγμή η οικοδομική παραγωγή, η παραγωγή κτιρίων, αυξήθηκε μόλις κατά 9,23%.

Τρίτον: Την περίοδο 2003-2005, είναι χρονιές κάθετης πτώσης της παραγωγής στον κλάδο. Με μικρότερους ρυθμούς το

2003 και μεγαλύτερους το 2004, ενώ το 2005, ο κλάδος, παρά τα όσα υποστήριζαν οι αρμόδιοι, δείχνει να έχει περιέλθει σε κρίση.

Τέταρτον: Ολόκληρη την τριετία 2003-2005, σημειώθηκε κάμψη της συνολικής παραγωγής που έφτασε το 51,3%! Στον τομέα της οικοδομής, η πτώση ήταν 29,6%. Στον τομέα των έργων πολιτικού μηχανικού 60,9%!!!

Πέμπτον: Από το 2006 παρατηρείται και πάλι ανοδική πορεία στον κλάδο, παρά το γεγονός ότι η οικοδομική δραστηριότητα εξακολουθεί να κινείται πτωτικά (-10,8), κυρίως λόγω των έργων Πολιτικού Μηχανικού.

Εκτον: Το 2008, αποκλειστικά με βάση τα στοιχεία της Στατιστικής, δεν έχει περάσει ακόμα σε φάση ανόδου, αφού εξακολουθεί να υπολείπεται σημαντικά των επιπέδων παραγωγής του 2002, όταν είχε σημειωθεί το υψηλότερο σημείο της παραγωγικής δραστηριότητας στον κλάδο. Στο σύνολο της παραγωγής υπο-

λείπεται κατά 33,8%. Στην οικοδομή κατά 28,4%. Στα έργα πολιτικού μηχανικού κατά 36%!

Η συμβολή στην οικονομία

Παρά το γεγονός ότι στον κλάδο κατά την τρέχουσα δεκαετία σημειώθηκαν τόσο έντονες αυξομειώσεις στον όγκο της παραγωγής, οι διακυμάνσεις που παρατηρήθηκαν στη συμμετοχή των κατασκευών στο Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν δεν ήταν τόσο σημαντικές και κινήθηκαν μεταξύ του 7% και 7,9% του ΑΕΠ. Δηλαδή, ο κλάδος των κατασκευών έχει μια σταθερή συμμετοχή στη λεγόμενη Προστιθέμενη Αξία, που παράγεται κάθε χρόνο στη χώρα, που κινείται στο πλαίσιο των παραπάνω ποσοστών. Ανάλογα με τις εξελίξεις στον τομέα της οικονομίας συνολικά και σε απόλυτη εξάρτηση από τη φάση που κάθε φορά περνά ο κύκλος της καπιταλιστικής οικονομίας στη χώρα, η συμμετοχή των κατασκευών στο ΑΕΠ της χώρας έχει κινηθεί και σε υψηλότερα επίπεδα, με ρεκόρ το 1973 και 1979, όταν στον κλάδο των κατασκευών είχε παραχθεί άμεσα το 11,9% του ΑΕΠ.

Αυτό το... άμεσα είχε τη σημασία του. Γιατί μπορεί η συμμετοχή του κλάδου των οικοδομών και των κατασκευών στο ΑΕΠ, όπως σημειώνεται, να είναι της τάξης του 7-8%, ωστόσο η συμβολή του είναι πολύ μεγαλύτερη. Αρκεί να αναλογιστεί κανείς ότι από την παραγωγή και τις εξελίξεις του συγκεκριμένου κλάδου, στην πραγματικότητα, εξαρτώνται, στον έναν ή τον άλλον βαθμό, οι περισσότεροι κλάδοι της ελληνικής οικονομίας. Ίδου μερικοί από αυτούς: χημικοβιομηχανία, λατομεία και εξορυκτικές εργασίες, τσιμεντοβιομηχανία, κλάδος σιδήρου, τουβλοποιία, βιομηχανία μαρμάρων, πλακίδια - είδη υγιεινής, ξυλείας και προϊόντων ξύλου, μεταλλικών υλικών και σωληνοποιίας, αλουμινοκατασκευές, ηλεκτρικού υλικού, υδραυλικά είδη, υλικά μονώσεων, υλικά χρωματισμών, θερμοσίφωνες, αβελκυστήρες, υαλοπίνακες κλπ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 6

→
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 5

και συγκεντροποίησης κεφαλαίων. Τρίτον, η προκήρυξη και πραγματοποίηση σημαντικού αριθμού μεγάλων έργων υποδομής. Τέταρτον, η απελευθέρωση των τραπεζών, που άνοιξε το δρόμο για τη χορήγηση εκατομμυρίων στεγαστικών δανείων, που αποτέλεσαν τον αιμοδότη για τις οικοδομικές επιχειρήσεις.

Αν προσπαθήσουμε να δούμε τη διαδρομή που ακολούθησαν οι επιχειρηματικοί όμιλοι του κλάδου, θα διαπιστώσουμε πόσο κενό γράμμα, αλλά και ταυτόχρονα πόσο μεγάλη απάτη και αποπροσανατολισμός είναι οι διάφορες θεωριούλες, που προβάλλουν οι κυβερνώντες -μπλε και πράσινοι- για το «επιχειρείν» και την «ελεύθερη αγορά». Η αγορά των δημόσιων έργων έχει στηθεί με τέτοιο τρόπο, που αφορά μόνο μια χούφτα μεγαλοεπιχειρηματιών, οι οποίοι με τα έργα που αναλαμβάνουν γίνονται ακόμα ισχυρότεροι, αποκλείοντας κάθε ανταγωνιστή τους και κοινοτοποιώντας τα πάντα στο διάβα τους.

Για παράδειγμα, η εταιρεία «ΑΚΤΩΡ» (του ομίλου «ΕΛΑΚΤΩΡ»), που τώρα κάνει δεκάδες απολύσεις εργαζομένων, αυτοδιαφημίζεται ότι αποτελεί τη «μεγαλύτερη κατασκευαστική εταιρεία στην Ελλάδα, με περισσότερα από πενήντα χρόνια δυναμικής συμμετοχής στην κατασκευή έργων - σταθμών για τη χώρα». Για να μπορέσει, όμως, να αναρτήσει αυτό το σλόγκαν στις ιστοσελίδες της, είναι απόλυτα βέβαιο ότι δε στηρίχθηκε στις όποιες ικανότητες του μεγαλομετόχου της Μπόμπολα, αλλά στις μπίζνες που του προσέφερε το κράτος. Στηριζόμενη στις δημόσιες παραγγελίες, απορρόφησε ανταγωνιστές, έστησε νέες εταιρείες, επεκτάθηκε σε άλλους κλάδους και έχοντας τώρα το ταμείο της «Αττικής Οδού» μαζεύει τόσο χρήμα, που μπορεί να συνεχίσει να επεκτείνεται, να κερδίζει και ξανά maná από την αρχή. Για να γίνει ο «ΑΚΤΩΡ» ο όμιλος που εμφανίζεται σήμερα, μαζί με τις δουλειές που πήρε, έκανε δεκάδες εξαγορές και συγχωνεύσεις επιχειρήσεων, έβγαλε από τη μέση δεκάδες άλλες και σταδιακά κατάφερε να κυριαρχήσει. Εντελώς ενδεικτικά αναφέρουμε ότι μόνο μέσα στην τελευταία δεκαετία «κατάπιε» επιχειρήσεις όπως οι: «Ελληνική Τεχνοδομή», «Τεχνική Εταιρεία Βόλου», «Σαραντόπουλος», «Παντεχνική», «ΤΕΧΝΟ ΑΤΕ», «REDS ΑΕ», «Μεσογαία ΑΕ», «Τρίγωνο ΑΕ», «Κάντζα Εμπορική», «Καμπάς ΑΕ», «Τομή ΑΕ», «ΤΕΜΚΑΤ» και άλλες.

Το ίδιο συμβαίνει και με την «ΑΤΤΙΚΑΤ», που στην πορεία της εξαφάνισε από την αγορά εταιρείες όπως ο «Σιγάλας», η «ΑΤΕΜΚΕ», η «ΗΛΜΕΚ», η «ΗΧΟΠΑΣΤ» κλπ. Παρόμοια είναι και η εικόνα που παρουσιάζει η κατασκευαστική «ΤΕΡΝΑ», η «Αβαξ», η «Μηχανική», η «ΙΝΤΡΑΚΤ» και όλες οι εταιρείες του κλάδου, που πλουτίζουν χάρη στις δουλειές με το Δημόσιο.

ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ: ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΑΠΛΗΡΩΤΟΙ, Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΝΕΙ ΦΙΕΣΤΕΣ

Έκαναν εγκαίνια με ξένα κόλλυβα!

Σε χιονοστιβάδα εξελίσσονται, πλέον, τα κρούσματα απλήρωτων συναδέλφων στις εταιρείες και στους εργολάβους. Οι εταιρείες χρωστάνε δεδουλευμένα δύο, τριών, ακόμα και τεσσάρων μηνών.

Η κυβέρνηση της ΝΔ, ξεπερνώντας τα όρια της προκλητικότητας και για να εξυπηρετήσει προεκλογικές σκοπιμότητες προχώρησε για πολλοστή φορά στα εγκαίνια της Εγνατίας Οδού στις 30 Μάη. Αυτή τη φορά τα εγκαίνια τα έκανε στη θέση «Πριόνια», μεταξύ Γρεβενών και Παναγιάς, και μάλιστα με ατελείωτο το δρόμο, την ώρα που 100 και πλέον εργάτες ήταν απλήρωτοι για τρεις μήνες.

Δηλαδή οι εργάτες που πλήρωσαν το έργο από την τσέπη τους, που το κατασκεύασαν, ήταν απλήρωτοι και η κυβέρνηση με την εταιρεία, που καταδίκασε τους εργάτες στην πείνα, στήσανε πανηγύρι με παρατρεχάμενους και μεταφερόμενους θιάσους για να ξεγελάσουν τους αφελείς, να τους ξανακλέψουν την ψήφο.

Το ΠΑΣΟΚ ενοχλήθηκε γιατί η ΝΔ εγκαινιάζει ένα έργο που ξεκίνησε επί δικής τους κυβέρνησης. Αυτό ήταν αρκετό για ανταλλαγή άσφαιρων πυρών μεταξύ τους. Αυτό ήταν το πρόβλημά τους. Τους 100 απλήρωτους εργάτες ούτε αυτοί τους είδαν, ούτε ασχολήθηκαν μαζί τους. Αυτό που τους ενδιαφέρει είναι τι θα αρπάξει ο καθένας από τη σάρκα του λαού.

Στον οδικό άξονα του Μαλιακού, στη θέση «Στυλίδα», 60 εργάτες είναι απλήρωτοι και βρίσκονται σε επίχε-

ση εργασίας από τις 3 Μάη. Το συγκεκριμένο τμήμα το κατασκευάζει η εταιρεία ΑΤΤΙΚΑΤ, η οποία στις 4 Μάη έδωσε υποχρεωτική άδεια στους εργαζομένους κι έκλεισε το εργοτάξιο. Ανάλογη κατάσταση επικρατεί σε έργα της ίδιας εταιρείας στις Σέρρες, στη Ροδίτσα Λαμίας, την Εγνατία Οδό κλπ. Στο ογκολογικό νοσοκομείο στα Καλύβια Αττικής οι εργάτες διεκδίκησαν τα δεδουλευμένα με επίσχεση εργασίας. Στη Θεσσαλονίκη στην ΤΕΧΝΟΚΑΤ οι εργάτες είναι απλήρωτοι 3 μήνες.

Προκαλεί εντύπωση το γεγονός ότι όσον αφορά τα δημόσια έργα στα οποία αναφερόμαστε, πρόκειται για έργα χρηματοδοτούμενα από την ΕΕ

και το κράτος. Προκύπτει, λοιπόν, το ερώτημα τι κάνει η κυβέρνηση, το αρμόδιο υπουργείο, για την απρόσκοπτη εκτέλεση του έργου, την εξόφληση των δεδουλευμένων στους εργάτες και την εξασφάλιση της δουλειάς τους. Είναι συνένοχοι στην αυθαιρέσια των εργοδοτών, όχι μόνο για τη μη καταβολή των δεδουλευμένων στους εργάτες αλλά συνολικά για τις άθλιες συνθήκες δουλειάς, την ομηρία των εργαζομένων από τους εργοδότες.

Είναι βέβαιο ότι θα οξυνθεί αυτή η κατάσταση το επόμενο διάστημα. Τα κρούσματα της αυθαιρέσιας των εργοδοτών θα πολλαπλασιαστούν. Στο όνομα της καπιταλιστικής κρίσης οι

εργοδότες με τη συνενοχή της κυβέρνησης και των άλλων βαστάζων του συστήματος θα προσπαθήσουν να επιβάλουν εργασιακές συνθήκες Μεσαιώνα.

Γι' αυτό επιβάλλεται η σχέση μας με το Συνδικάτο μας να είναι πιο ουσιαστική, η συμμετοχή στη ζωή και τη δράση του Σωματίου να δυναμώσει. Να ακουμπάμε στο Συνδικάτο, να το ενημερώνουμε, μαζί με το Συνδικάτο να διεκδικούμε τα δικαιώματά μας στο χώρο δουλειάς και γενικότερα.

Είναι μονόδρομος η οργανωμένη πάλη, η ενίσχυση του Συνδικάτου μας, η αναζωογόνηση του εργατικού κινήματος για την αντιμετώπιση της επίθεσης του κεφαλαίου.

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΗΝ «PRECONSTRUCTA»

Το δίκιο θα κριθεί στο δρόμο του αγώνα

Με την ανακοίνωση αυτή της Ομοσπονδίας απευθυνθήκαμε στους συναδέλφους εργαζομένους στην εταιρεία «Preconstructa» στο Κιλκίς που βρίσκονται υπό απόλυση

Συνάδελφοι εργαζόμενοι στην εταιρεία «Preconstructa»,

Για να έχει θετικό αποτέλεσμα ο αγώνας σας, απαραίτητη προϋπόθεση είναι η σταθερή σας ενότητα απέναντι στην εργοδοσία, με αδιαπραγμάτευτο αίτημα: πλήρη και σταθερή δουλειά για όλους.

Σήμερα έχετε εμπειρία, η τακτική που ακολουθήθηκε το προηγούμενο διάστημα, δηλαδή και με την εργοδοσία και με τους εργάτες, τα παρακάλα στη ΔΕΗ να δώσει αντικείμενο στην εταιρεία, έφεραν τα σημερινά αποτελέσματα, δηλαδή την ανακοίνωση της εταιρείας για την απόλυση του 50% των συναδέλφων εργαζομένων και την ανασφάλεια όσων θα μείνουν.

Αντί το σωματείο να προετοιμάσει με αγωνιστικές εκδηλώσεις τους εργαζομένους για να αντιμετωπίσουν την επίθεση της εργοδοσίας, που ήταν δεδομένη, στην ουσία συμμαχησε μαζί της για να εξασφαλίσει τάχα

δουλειά για τους εργαζομένους, με εκ περιτροπής δουλειά, επικλήσεις στη ΔΕΗ κλπ.

Στη ζωή έχει επιβεβαιωθεί άπειρες φορές ότι μόνο ο ενωμένος αταλάντευτος ταξικός αγώνας μπορεί να έχει αποτέλεσμα. Το χθεσινό αποτέλεσμα των εργατών του «Παπουτοάνη» το επιβεβαιώνει περίτρανα. Χρειάστηκαν απεργίες έντεκα εβδομάδων για να πάρει πίσω η εργοδοσία τις 9 απολύσεις. Αυτός είναι ο ένας δρόμος. Ο άλλος είναι της υποταγής, της μοιρολατρίας, που είναι αδιέξοδος και βολεύει την εργοδοσία.

Η ΔΕΗ δεν είναι φιλόπρωχο ταμείο, στην ουσία είναι επιχείρηση που λειτουργεί με καπιταλιστικούς όρους, στο πλαίσιο του ανταγωνισμού, της εξυπηρέτησης των αναγκών του κεφαλαίου. Το πότε και από πού θα κάνει προμήθειες δεν εξαρτάται από το πού υπάρχουν άνεργοι αλλά από το πού εξασφαλίζει τα συμφέροντα των μετόχων.

Αυτό, συνάδελφοι, είναι το αποτέλεσμα του καπιταλιστικού τρόπου ανάπτυξης. Από τη μια συσσωρεύεται τεράστιος πλούτος, από την άλλη φτώχεια, ανέχεια, εξαθλίωση, ανεργία.

Οι εργοδότες θεωρούν τους εργάτες καύσιμη ύλη στη διαδικασία της κερδοφορίας και όταν δεν τους είναι απαραίτητοι τους πετούν σαν στυμμένες λεμονόκουπες.

Γι' αυτό είναι απαραίτητη η ενίσχυση της συμμαχίας της εργατικής τάξης με τους αυτοαπασχολούμενους, την εργαζόμενη αγροτιά, για τη δημιουργία του μετώπου για το άλλο μοντέλο ανάπτυξης όπου θα εξαιρεθεί το κέρδος, για να βρουν λύση τα λαϊκά προβλήματα, για να πάψει το βάσανο της ανεργίας, για να είναι δημόσια και δωρεάν η Παιδεία, η Υγεία, για να κάνουν οι εργάτες κουμάντο στον πλούτο που παράγουν.

Συνάδελφοι, σας καλούμε σε ταξική συσπείρωση με το σύνθημα:

ΟΛΟΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ - ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ

Δεν υπάρχει άλλος δρόμος για να αναγκάσετε την εργοδοσία να πάρει πίσω τις απολύσεις.

Το Σωματείο Οικοδόμων Κιλκίς και η Ομοσπονδία είναι κοντά σας. Συμμετέχουμε και στηρίζουμε τον αγώνα σας για μόνιμη και σταθερή δουλειά, για κατώτερο μισθό 1.400 ευρώ, μέτρα υγιεινής και ασφάλειας στο χώρο δουλειάς κλπ.

Σας καλούμε να εκλέξετε επιτροπή αγώνα από όλους τους εργαζομένους της επιχείρησης, ανεξάρτητα αν είναι απολυμένοι ή όχι. Να στραφούμε σε κάθε κατεύθυνση. Στην Κυβέρνηση, στη Νομαρχία, στο υπουργείο Μακεδονίας - Θράκης με αίτημα μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους.

ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΘΑ ΚΡΙΘΕΙ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

ΔΙΑΣΠΑΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΛΙΒΑΔΕΙΑΣ

Εχει καθιερωθεί -και σωστά- αυτός που δουλεύει ή επιδιώκει να δουλέψει την ημέρα της απεργίας να τον αποκαλούμε απεργοσπάστη. Όταν, όμως, μια Διοίκηση ενός Σωματείου παίρνει απόφαση να οδηγήσει τα μέλη του σωματείου, τους οικοδόμους μιας περιοχής στην απεργοσπασία, δηλαδή παίρνει απόφαση κόντρα στην απόφαση της Ομοσπονδίας, τότε αυτή η Διοίκηση δεν είναι απεργοσπάστης. Είναι προδότες του κλάδου. Είναι οι άνθρωποι των αφεντικών, των κατασκευαστικών εταιρειών, είναι αυτοί που σιγοντάρουν τους εργοδότες να επιμεινουν στην αύξηση της ξεφτίλας του 4%, είναι αυτοί που βάζουν πλάτη στην εκάστοτε κυβέρνηση να παίρνει αντιλαϊκά μέτρα, είναι αυτοί που θέλουν το εργατικό κίνημα στο γύψο, ανήμπορο να αντιδράσει στην επίθεση των αφεντικών.

Είναι αυτοί που θέλουν γονατισμένους τους οικοδόμους, απέναντι σε αυτούς που τους αφαιρούν την ασφάλιση, τους πληρώνουν κάτω από τη Σύμβαση, δεν παίρνουν κανένα μέτρο για την προστασία των συναδέλφων στο χώρο δουλειάς, παραβιάζουν το ωράριο. Αυτοί είναι η πλειοψηφία του Σωματείου Οικοδόμων Λιβαδειάς, που με εντολή του παραμάγαζου του κυβερνητικού - εργοδοτικού συνδικαλισμού πήραν απόφαση να μη συμμετάσχουν στην απεργία του κλάδου στις 14 Μάη.

Η Ομοσπονδία, όπως όφειλε, κατήγγειλε αυτή τη διασπαστική τακτική της πλειοψηφίας της Διοίκησης στον κλάδο. Οι εν λόγω άνθρωποι των εταιρειών δεν έμειναν, όμως, στο άχαρο έργο του απεργοσπάστη, αλλά έβγαλαν και καταγγελία εις βάρος της Ομοσπονδίας, γιατί τάχα με την απεργία διασπούμε τον κλάδο.

Η Ομοσπονδία τούς απάντησε με την παρακάτω ανακοίνωση:

Δελτίο Τύπου

Φωνάζει ο κλέφτης για να φοβηθεί ο νοικοκύρης

Η πλειοψηφία του Σωματείου Εργατοτεχνιτών και Συναφών Επαγγελματιών Επαρχίας Λιβαδειάς, με έγγραφό της προς την Ομοσπονδία Οικοδόμων υπαγορευμένο από εγκάθετους και προσκυνημένους συνδικαλιστάρδες, εγκალεί την Ομοσπονδία, γιατί δήθεν δε δέχεται διαφορετικές απόψεις, γιατί δεν ενδιαφέρεται για την ενότητα της εργατικής τάξης και των οικοδόμων, γιατί λειτουργεί ως κομματικό παράρτημα, κλπ.

Εχουμε και λέμε, λοιπόν:

- α) «Στο σπίτι του κρεμασμένου δε μιλάνε για σκοινί».
- β) Ποιος δυναμιτίζει την ενότητα του κλάδου; Η Ομοσπονδία που κήρυξε απεργία για την υ-

Φωνάζει ο κλέφτης...

Για να γνωρίζετε περί τίνος πρόκειται, δημοσιεύουμε και την επιστολή των απεργοσπαστών προς τη Διοίκηση της Ομοσπονδίας.

πογραφία ικανοποιητικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, για το χτύπημα της ανεργίας, για την επιδότηση των ανέργων, για την αύξηση του επιδόματος ανεργίας ή η πλειοψηφία του Σωματείου της Λιβαδειάς που πήρε απόφαση να μη συμμετέχει στην απεργία, δηλαδή κάλεσε τον κλάδο να γίνει απεργοσπαστής και πήγε κόντρα στα συμφέροντα των συναδέλφων;

γ) Ποιος είναι με τους εργοδότες, με τα α-

φεντικά; Η Ομοσπονδία που διεκδικεί υπογραφή Σύμβασης με βάση τις ανάγκες των οικοδόμων ή η πλειοψηφία του Σωματείου της Λιβαδειάς, που άγνωστο γιατί, κάνει πλάτες στους εργοδότες, καλώντας ανοιχτά και αποκάλυπτα τους οικοδόμους σε απεργοσπασία;

δ) Ποιος είναι κομματικό φερέφωνο; Η Ομοσπονδία ή η πλειοψηφία του Σωματείου της Λιβαδειάς που λιβανίζει τη σύμβαση των 0,75 ευ-

ρώ που υπέγραψε η ΓΣΕΕ;

ε) Η νοημοσύνη, που επικαλείται ότι διαθέτει η πλειοψηφία του Σωματείου της Λιβαδειάς, είναι πράγματι αρκετή για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των εργολάβων, των αφεντικών, των κατασκευαστικών εταιρειών. Είναι, όμως, συνειδητά ανεπαρκής για τα συμφέροντα των οικοδόμων και των οικογενειών τους.

στ) Η Διοίκηση της Ομοσπονδίας είναι διατεθειμένη να συζητά διαφορετικές απόψεις γιατί έτσι κι αλλιώς υπάρχουν μέσα στον κλάδο. Δεν είναι, όμως, διατεθειμένη να αποδεχτεί τη συνειδητή απεργοσπασία, δεν είναι διατεθειμένη να αποδεχτεί το ξεπούλημα και το γονάτισμα του κλάδου.

ζ) Η πλειοψηφία του Σωματείου της Λιβαδειάς επικαλείται τη δημοκρατία, αλλά εφαρμόζει τη δημοκρατία του ΕΝΟΣ. Αλήθεια, το λιβελογράφημα που έστειλαν στην Ομοσπονδία πέρασε από Διοικητικό Συμβούλιο;

Απαντάμε με βεβαιότητα: ΟΧΙ. Οι συνδικαλιστές που υπέγραψαν αυτό το κείμενο και όσοι συμφώνησαν με αυτό (το επισυνάπτουμε), όχι μόνο δεν ενδιαφέρονται για τα προβλήματα του κλάδου, όχι μόνο δεν ενδιαφέρονται για την ενότητα, όπως ισχυρίζονται, αλλά αντίθετα το μόνο που τους βασανίζει είναι πώς θα ρίξουν ξανά στο λήθαργο το Σωματείο, πώς θα αποστασιοποιηθούν οι οικοδόμοι από το εργατικό κίνημα, πώς θα συμβάλουν να πληρώσει ο κλάδος την κρίση των καπιταλιστών, πώς θα τον κάνουν χειροκροτητή των παραδομένων συνδικαλιστών του εργατικού κινήματος, πώς θα τον στείλουν στην αγκαλιά του δικομματισμού.

Όσον αφορά τις απειλές ότι θα καταγγείλουν την Ομοσπονδία,

Τους απαντάμε:

Από απεργοσπάστες δε διεκδικούμε εύσημα, ούτε μας αγγίζει ο οχετός τους. Τους αφήνουμε στο βούρκο των Μακρηδών, του Λυκαρδούπουλου και των άλλων εξαιρετών νεροκουβαλητών της εκάστοτε εξουσίας, όποια και να ήταν.

Η Ομοσπονδία Οικοδόμων έχει ιστορία, που την έγγραψαν αυτοί που με αυταπάρνηση και ανιδιοτέλεια, έδωσαν και δίνουν τη μάχη, από τη θέση του ταξικού κινήματος, με όποιο κόστος, και δεν μπορούν να τη λασπώσουν διάφοροι γυρολόγοι, αργόσχολοι, σπογγοκλάριοι και άκαπνοι ψευτοσυνδικαλιστές.

Καλούμε τους περήφανους οικοδόμους της Λιβαδειάς, να καταδικάσουν, να περιφρονήσουν και να προσπεράσουν αυτή τη θλιβερή πλειοψηφία, να παλέψουν για την αλλαγή του συσχετισμού, για να προσανατολιστεί το Σωματείο Οικοδόμων της Λιβαδειάς σε ταξική κατεύθυνση, για να παλέψει για τα συμφέροντα των οικοδόμων.

Αθήνα, 21 Μάη 2009

«Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα», λοιπόν; Επειδή είναι ακραία γελοίο να ακούσει τον Κ. Καραμανλή και τον Γ. Παπανδρέου να στήνουν γύρω από αυτό το σύνθημα του παγκόσμιου «κομμουνιστικού κινήματος» το νέο δικομματικό τους καβγά, πριν ξεπεράσουν κάθε όριο οφείλουμε να τους απαντήσουμε...

Δε θα ασχοληθούμε, φυσικά, με το πρώτο τμήμα του συνθήματος γιατί αυτό δεν τους αφορά. Θα μιλήσουμε μόνο για τη βαρβαρότητα. Τη βαρβαρότητα που ταυτίζεται με την πολιτική που εφαρμόζουν εδώ και δεκαετίες, υπηρετώντας αυτό που τη γεννά, το καπιταλιστικό σύστημα.

Βαρβαρότητα είναι:

- Να έχουν χάσει τη ζωή τους σε εργατικά ατυχήματα από το 2000 μέχρι το 2008, 1.221 εργάτες.
- Να ψηφίζεις αντισφαλιστικούς νόμους (νόμοι Σουφλιά, Σιούφα,

Βάρβαρη είναι η πολιτική τους

Ρέππα, Πετραλιά) και να απαιτείς από τον οικοδόμο, το ναυτεργάτη, τον εργαζόμενο να δουλεύει μέχρι τα 70 χρόνια!

- Να «πριμοδοτείς» τους εφοπλιστές για τις «άγονες γραμμές» και αυτοί με τα σαπάκια τους, όπως το «Σαμίνα», να πνίγουν 81 ανθρώπους, 2 μίλια από το λιμάνι της Παροικιάς...
- Να οπλίζεις με την πολιτική των αποχαρακτηρισμών των βασικών εκτάσεων και της εμπορευματοποίησης της γης (αναθεώρηση άρθρου 24), το χέρι των εμπρηστών και 76 άνθρωποι να καίγονται ζωντανόι στις πυρκαγιές, μόνο μέσα στο καλοκαίρι του 2007.

- Κάθε χρόνο να εγκαταλείπουν το Δημοτικό Σχολείο 8.000 παιδιά.

- Οι 4 στους 10 Έλληνες να μην έχουν βασική εκπαίδευση.

- Περισσότεροι από 2,5 εκατομμύρια μισθωτοί εργαζόμενοι να έχουν εισόδημα που δεν ξεπερνά τα 704 ευρώ.

- Περίπου 1,3 εκατομμύρια συνταξιούχοι (το 60% του συνόλου) να ζουν με συντάξεις κάτω από 600 ευρώ.

- Να πετάς εκτός παραγωγής 20.000 μικρομεσαίους αγρότες κάθε χρόνο την τελευταία 10ετία, εφαρμόζοντας την Κοινή Αγροτική Πολιτική της ΕΕ.

- Να ψηφίζεις νόμους που διαλύουν τις εργασιακές σχέσεις και αυξάνουν τον εβδομαδιαίο χρόνο εργασίας σε 65 ώρες (έκθεση Σέρκας) και

άλλους που δίνουν το δικαίωμα στους εργοδότες να απασχολούν τους εργαζόμενους τρεις ή τέσσερις μέρες τη βδομάδα, μειώνοντας τις αποδοχές τους (Ν. 2639/98).

- Να λεηλατείς τα χρήματα των ασφαλισμένων στο χρηματιστήριο και τα «δομημένα ομόλογα».

- Να αφήνεις τα νοσοκομεία με 25.000 κενές θέσεις νοσηλευτών και γιατρών.

- Να πεθαίνει ένας άνθρωπος επειδή δεν υπάρχει κρεβάτι στη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας...

- Να «στοιβάξεις» χιλιάδες νέους ανθρώπους σε θέσεις ανασφάλιστης εργασίας «stage» και μερικής απασχόλησης με 400 και 500 ευρώ!

- Να παραδίδεις τα λιμάνια της

Σούδας, της Θεσσαλονίκης, του Αστακού, για να εξορμήσουν απ' αυτά οι ιμπεριαλιστές και να δολοφονούν τους λαούς της Γιουγκοσλαβίας, του Αφγανιστάν, του Ιράκ, της Παλαιστίνης.

- Να στέλνεις στρατό κατοχής όπου Γης και για τη «συντήρησή» του να πληρώνει ο ελληνικός λαός 300 εκατομμύρια ευρώ το χρόνο.

Αυτό το σύστημα της «βαρβαρότητας» υπηρετούν με συνέπεια η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ. Ενα εκμεταλλευτικό σύστημα που στο όνομα του κέρδους και της διασφάλισης των συμφερόντων της ολιγαρχίας δε διστάζει μπροστά σε τίποτα. Τους πολιτικούς εκφραστές αυτού του συστήματος οφείλει να καταδικάσει ο ελληνικός λαός, παλεύοντας για τη δημιουργία ενός λαϊκού μετώπου που θα θέσει στόχο την ανατροπή του καπιταλισμού.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Τιμή στους νεκρούς της τάξης μας

Με μια σεμνή εκδήλωση στο πλαίσιο των εκδηλώσεών μας για την 1η Μάη, η Ομοσπονδία και το Συνδικάτο της Αθήνας τιμήσαμε τους νεκρούς της τάξης μας. Ολους αυτούς που έδωσαν ό,τι

πολυτιμότερο είχαν, τη ζωή τους, στον αγώνα ενάντια στο κεφάλαιο, τον κατακτητή, για δημοκρατία και ελευθερία για να γίνει ο λαός αφέντης στον τόπο του. Κεντρικοί ομιλητές ήταν ο Γ. Πάσουλας,

πρόεδρος της Ομοσπονδίας και η Ιφιγένεια Κωνσταντίνου, ανιψιά του αγωνιστή Αποστόλη Συνοδινού, ενώ χαιρετισμό απηύθυνε ο Γιάννης Τασιούλας, πρόεδρος του Συνδικάτου Οικοδόμων Αθήνας.

Η Ιφιγένεια Κωνσταντίνου, ανιψιά του Αποστόλου Συνοδινού, και ο Χρήστος Πίττακας από την οικογένεια του Γιώργου Πίττακα.

Αριστερά, στιγμιότυπο από την εκδήλωση της Ομοσπονδίας

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΣΟΥΛΑΣ

Αντλούμε δύναμη από το παράδειγμά τους

Αγαπητοί προσκεκλημένοι, συναγωνιστές, συναγωνίστριες,

Μένουν λιγότερες από 36 ώρες για την ανατολή της 123ης Πρωτομαγιάς των εργατών. Της δικής μας Πρωτομαγιάς. Οι ταξικές δυνάμεις του ΠΑΜΕ συνεχίζουν τη μάχη για να είναι και αυτή η απεργιακή εκδήλωση σταθμός καταδίκης των πολιτικών και των κομμάτων, που καταδικάζουν την εργατική τάξη στη φτώχεια και την εξαθλίωση, καταδίκης των συμβιβασμένων συνδικαλιστικών δυνάμεων για να ακουστεί δυνατά το σύνθημα: «**Ταξική ενότητα – Λαϊκή συμμαχία. Την κρίση να πληρώσει η πλουτοκρατία.**»

Η εργατική τάξη παγκόσμια, και στη χώρα μας, γιορτάζει με μαχητικές απεργίες την κορυφαία μέρα, επιθεωρώντας τις δυνάμεις της, βάζοντας ψηλότερα τον πήχη των απαιτήσεων, σκύβοντας ευλαβικά στη μνήμη των χιλιάδων επώνυμων και ανώνυμων ηρώων της τάξης μας.

Η 1η Μάη του 1886 παραμένει επίκαιρη, γιατί ήταν η κορύφωση ενός αγώνα της εργατικής τάξης, που πάνω από 4 δεκαετίες, διεκδικούσε «8 ώρες δουλειά – 8 ώρες ανάπαυση – 8 ώρες μόρφωση».

Παραμένει αναλλοίωτη, γιατί έδωσε ώθηση στους αγώνες της εργατικής τάξης για να διεκδικήσει μείωση του χρόνου εργασίας, καλύτερα μεροκάματα, καλύτερες συνθήκες δουλειάς, γιατί στην πράξη απέδειξαν οι εργάτες του Σικάγο ότι η κινητήρια δύναμη της ιστορικής εξέλιξης είναι η πάλη των τάξεων. Αυτό παραμένει επίκαιρο, επιβεβαιώνεται στη ζωή και απαντάει σε όσους «τα δίπλωσαν» και προσπαθούν να αντικαταστήσουν την πάλη των τάξεων με κοινωνικά συμβόλαια, κοινωνικούς εταίρους και άλλα αποπροσανατολιστικά ευρήματα της σοσιαλδημοκρατίας και του ορποτουισμού.

Η θυσία των εργατών του Σικάγο, οι αμέτρητοι νεκροί της τάξης μας, οι 200 ήρωες κομμουνιστές που εκτελέστηκαν την 1η Μάη του '44, αφιέρωσαν ό,τι πολυτιμότερο είχαν, τη ζωή τους, για τα δίκια της τάξης μας. Αποτελούν φάρο που φωτίζει το δρόμο του αγώνα μας, ενάντια στους εκμεταλλευτές μας, καταδεικνύουν

και σήμερα ότι το στοιχείο της προσφοράς, της ανιδιοτέλειας, της θυσίας, είναι εργαλείο για την αποτελεσματικότητα του αγώνα μας ενάντια στο κεφάλαιο, την ΕΕ, τα πολιτικά τους στηρίγματα.

Στο πάνθεον των ηρώων της τάξης μας, δεσπόζουν οι 200 ήρωες κομμουνιστές που οδήγησαν οι Γερμανοί κατακτητές στο θυσιαστήριο της Καισαριανής, τη σημερινή μέρα για την εργατική τάξη, την 1η Μάη του 1944.

Με λεβεντιά, αυτοπεποίθηση, πίστη στο Κόμμα, το κίνημα, την εργατική τάξη, τη σιγουριά ότι με το αίμα τους θα ποτίσουν τη σπορά που έριξαν οι χιλιάδες μάρτυρες της τάξης μας, στάθηκαν απέναντι από τις κάννες των όπλων των Γερμανών κατακτητών.

Ανάμεσά τους διαλεκτοί, πρωτοπόροι κομμουνιστές οικοδόμοι, που είχαν δέσει το νήμα της ζωής τους με το εργατικό κίνημα, που δεν έσκυψαν, δε προσκύνησαν, δε βολεύτηκαν στους ισχυρούς της εποχής για να εξασφαλίσουν τον κόσμο των ψευδαισθήσεων και των μικροασπολαύσεων, προτίμησαν το δρόμο στον οποίο τους καλούσε το ταξικό καθήκον ή και το ένστικτο καμιά φορά.

Είμαστε περήφανοι και μας συντροφεύουν στους αγώνες μας. Είναι μαζί μας κάθε 1η του Μάη στις συγκεντρώσεις, τις πορείες, το προσκλητήριο των νεκρών. Θα είναι μαζί μας και την Παρασκευή στο Σύνταγμα, στη συγκέντρωση του ΠΑΜΕ, μαζί με τους εργάτες, τις εργάτριες, τους νέους, τις νέες, τους απολυμένους, τους ανέργους, τους συνταξιούχους. Θα είναι κάτω από το πανό της Ομοσπονδίας μας:

Ο **Μήτσος Παπαδόπουλος**, από τον Πόντο, Γενικός Γραμματέας της Ομοσπονδίας μας από το 1928.

Ο **Νίκος Πλακοπίτης**, από την Κοζάνη, Πρόεδρος του Συνδικάτου Οικοδόμων Κοζάνης.

Ο **Απόστολος Συνοδινός**, Ακροναυπλιώτης, από τις Σέρρες.

Ο **Γιώργος Πίττακας**, Ακροναυπλιώτης, από την Ικαρία.

Ο **Παναγιώτης Αναστασιάδης**, Ακροναυπλιώτης, από την Καλλιθέα Αττικής.

Ο **Χριστόφορος Δανδινίδης**, από την Πάτρα.

Ο **Ζαφείρης Καραντώνης**, Ακροναυπλιώτης, από την Ανατολική Θράκη.

Ο **Παύλος Καρατζάς**, από το Μαρμάρι Εύβοιας.

Ο **Αλέκος Κωνσταντινίδης**, από την Αργυρούπολη Αττικής.

Ο **Ηρακλής Μήτσης**, από τα Γιάννενα.

Ο **Κώστας Τζωρτζάτος**, από την Κεφαλονιά.

Όλοι στελέχη του ΚΚΕ

Αγαπητοί φίλοι, συνάδελφοι, σύντροφοι,

Η μέρα που διάλεξαν οι Γερμανοί να σκορπίσουν τον τρόμο, να βάσουν 200 οικογένειες στα μαύρα, δεν ήταν τυχαία.

Ήθελαν να σηματοδοτήσουν την όξυνση της βίας του κατακτητή, να σηματοδοτήσουν την επίθεση στο κόμμα και το κίνημα.

Ήθελαν να γονατίσουν το λαό και ο καλύτερος τρόπος ήταν το κτύπημα της καρδιάς του αιμοδότη του ΕΛΑΣ, του απελευθερωτικού αγώνα, του ΚΚΕ.

Γελάστηκαν, όμως!

«Τούτος ο λαός δε βολεύεται με λιγότερο ουρανό».

Τούτοι οι άνθρωποι γαλουχήθηκαν με ανώτερα ιδανικά, κατάλαβαν την εκμετάλλευση και την αδικία, γι' αυτό την πάλευσαν με κόστος την ίδια τους τη ζωή.

Τούτοι οι αγωνιστές δεν ήταν υπεράνθρωποι, ήταν όμως κομμουνιστές, συνειδητοί, πειθαρχημένοι μαχητές, με πανανθρώπινες αξίες, πρωτοπόρα επαναστατική δράση, που στόχευε στην κατάργηση της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης, στην κοινωνική απελευθέρωση. Από αυτή την πίστη αντλούσαν την ανεξάντλητη δύναμη να αντικρίσουν αλύγιστοι το απόσπασμα των ταξικών αντιπάλων.

Η εκτέλεση, ο θάνατός τους, δεν μπορούσε να σκοτώσει την πεποίθησή ότι το δίκιο ήταν με το μέρος τους, ότι η θυσία τους είναι η προωθητική δύναμη για την απελευθέρωση του ανθρώπου από την ταξική σκλαβιά.

Αυτή είναι η δύναμη του κομμουνιστή, του εργάτη με

ταξικό κριτήριο και προσανατολισμό. Αυτό αποδεικνύει τη δύναμη, τις αξίες του αγώνα, της ανιδιοτελούς καθημερινής ακατάπαυτης προσφοράς, με μοναδικό αντάλλαγμα τη δικαίωση της εκπλήρωσης του καθήκοντος στην τάξη του, σε αντίθεση με τις αξίες των αστών, που εστιάζονται στο «*δούναι και λαβείν*», με κυρίαρχη σχέση το χρήμα.

Σήμερα, σε συνθήκες καπιταλιστικής παλινόρθωσης, σε συνθήκες υποχώρησης του εργατικού κομμουνιστικού κινήματος, σε συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης, αποχτούν ιδιαίτερη σημασία οι αξίες της αυταπάρνησης, της ανιδιοτέλειας, της προσφοράς, οι μαχητές του αγώνα να αντλούν δύναμη από την ιστορία του εργατικού κινήματος, από τη θεωρία μας για να ξεπερνούν δυσκολίες και προβλήματα της καθημερινότητας στον καπιταλισμό, να συνεχίζουν όρθιοι ως το τέλος.

Η ιδεολογική, πολιτική, συνδικαλιστική διαπάλη έχει τεράστια σημασία κάθε φορά να κατανοείται και να ερμηνεύεται σωστά γιατί συμβάλλει στη διαμόρφωση της συνείδησης της εργατικής τάξης και βεβαίως των μαχητών του εργατικού κινήματος.

Στην υπηρεσία της αστικής τάξης βρίσκονται πλήθος μηχανισμών. Στην πρώτη γραμμή οι κρατικοί μηχανισμοί στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, όπως για παράδειγμα η παραγωγή της NET «Η Μεγάλη Αλλαγή», οι μηχανισμοί πολυεθνικών εταιρειών και άλλων μονοπωλίων, η εκκλησία, οι παρεκκλησιαστικές οργανώσεις, το σχολείο, τα διάφορα πνευματικά ιδρύματα, ο στρατός, μια σειρά από συγγραφείς, δημοσιογράφους, καλλιτέχνες, εξαγορασμένους συνδικαλιστές, που συγκροτούν το ιδεολογικό οπλοστάσιο της άρχουσας τάξης.

Σε αυτή τη γραμμή είναι στρατευμένοι όσοι σήμερα προσπαθούν με εμετικό αντικομμουνισμό να ξαναγράψουν την Ιστορία, όπως το αντικομμουνιστικό μνημόνιο της ΕΕ, ο αντικομμουνισμός του ΠΑΣΟΚ, της ΝΔ, του ΛΑΟΣ, του Πάγκαλου, των εξαγορασμένων συνδικαλιστών στο εργατικό κίνημα.

Στοχεύουν να σβήσουν από τη μνήμη του λαού τις πιο λαμπρές σελίδες της Ιστορίας. Επιδιώκουν να πα-

Αποψη της μεγάλης συγκέντρωσης του ΠΑΜΕ στο Σύνταγμα

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΑΣΙΟΥΛΑΣ

Οι σύντροφοί μας δεν λύγισαν

Σας καλωσορίζουμε στη σημερινή εκδήλωση μνήμης και τιμής για τους 200 εκτελεσμένους κομμουνιστές, την 1η Μάη του '44, που ανάμεσά τους ήταν και συναδέλφοί μας οικοδόμοι, που οργανώνει η Ομοσπονδία Οικοδόμων Ελλάδας και το Συνδικάτο Οικοδόμων Αθήνας.

Είναι ιδιαίτερη χαρά για εμάς, που μαζί μας σήμερα βρίσκονται συγγενείς δύο εκ των συναδέλφων μας που εκτελέστηκαν στην Καισαριανή από τους Γερμανούς κατακτητές, του Αποστόλη Συνοδινού από τις Σέρρες και του Γιώργου Πίττακα από την Ικαρία. Τους ευχαριστούμε.

Σε αυτό το σημείο, θεωρούμε σκόπιμο να διευκρινίσουμε ότι καταβάλαμε κάθε δυνατή προσπάθεια να βρίσκονται σήμερα εδώ οι συγγενείς όλων των εκτελεσμένων οικοδόμων, 11 τον αριθμό. Αυτό δε στάθηκε δυνατό για αντικειμενικούς λόγους. Η μεγάλη χρονική απόσταση από τα γεγονότα της 1ης Μάη του '44, οι μετέπειτα δύσκολες συνθήκες για το λαό μας, έκαναν την προσπάθειά μας πάρα πολύ δύσκολη. Ας μας συγχωρέσουν όσοι δεν καταφέραμε να επικοινωνήσουμε μαζί τους για να τους έχουμε σήμερα κοντά μας.

Με τη σημερινή μας εκδήλωση τιμούμε τους νεκρούς της τάξης μας που έδωσαν με ανιδιοτέλεια τη ζωή τους στον πιο ιερό σκοπό, στον αγώνα για την κατάρτιση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Τιμούμε όλους αυτούς που στάθηκαν γίγαντες απέναντι στην αστική δημοκρατία και βγήκαν νικητές, που έδωσαν τα πάντα για τα δίκαια της εργατικής τάξης, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Απέναντί τους είχαν όλο το μαύρο μέτωπο των εκμεταλλευτών, καταχτητές, ντόπιους συνεργάτες, το κεφάλαιο. Δεν λύγισαν οι σύντροφοί μας ούτε μια στιγμή, γνώριζαν, πίστευαν, πολύ βαθιά, ότι όσα βάρη θα ξεφορτώσουμε από τις πλάτες μας εμείς οι εργάτες, θα το κάνουμε στο καμίνι της ταξικής πάλης. Αυτό είναι το καθήκον και σε αυτό το καθήκον στάθηκαν συνεπείς μέχρι το τέλος. Η θυσία τους είναι οδηγός για τους αγώνες μας.

Δηλώνουμε ότι στο δρόμο που χάραξαν οι επώνυμοι και οι ανώνυμοι αγωνιστές της τάξης μας θα περπατήσουμε μέχρι το τέλος. Μέχρι τη στιγμή που θα καταργήσουμε την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

ραδίνει τα προνόμιά της, γι' αυτό χρησιμοποιεί κάθε μορφή χειραγώγησης, καταφεύγει στη βίαιη καταπάτηση και καταστολή του εργατικού κινήματος, στην τρομοκρατία, την καταπάτηση κάθε λαϊκού δικαιώματος.

• Οι μορφές του αγώνα κρίνονται και επιλέγονται από τις απαιτήσεις των καιρών, τις ανάγκες του κινήματος.

Αυτά ισχύουν στις μέρες μας, αυτά πρέπει να πάρει υπόψη κάθε αγωνιστής, κάθε μαχητής. Έχουμε πόλεμο με την άλλη τάξη, κάθε μέρα γίνεται και επιθετικότερη, πιο επικίνδυνη.

Την καπιταλιστική κρίση την αξιοποιούν για να δημιουργήσουν εργασιακό Μεσαίωνα, για να επιβάλουν «σιγή νεκροταφείου» στο εργατικό κίνημα, για να πάρουν μέτρα που χρόνια τα δρομολογούσαν, για να αυγάτισουν τα κέρδη τους.

Είμαστε σίγουροι, ότι έρχεται «τσουνάμι». Η εργατική τάξη έχει να επιλέξει ανάμεσα σε δύο δρόμους: **Ή σκύβει το κεφάλι και όχι μόνο εναποθέτει ό,τι έχει μείνει απ το κοινωνικές κατακτήσεις στο βωμό του κέρδους των βιομηχάνων, αλλά δημιουργεί και προϋποθέσεις ιστορικού πωγαυρισματος του κινήματος ή περνάει στην επίθεση, στην ανυπακοή, βάζει στόχους και απήματα που συγκρούονται με τα συμφέροντα των καπιταλιστών, συσπειρώνουν δυνάμεις και δημιουργεί συνθήκες σύγκρουσης και ανατροπής.**

Για την εργατική τάξη δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια. Δεν μπορεί να δώσει άλλη πίστωση χρόνου στα κόμματα της εξουσίας, ΝΔ -ΓΙΑΣΟΚ. Δεν μπορεί να έχει εμπιστοσύνη στα κόμματα του ρεφορμισμού και του ευρωπαϊκού προσανατολισμού.

Η Ιστορία διδάσκει ότι στα δύσκολα έδωσαν χέρι βοήθειας στο κεφάλαιο. Διδάσκει ότι είναι τα αναχώματα για να ανακόψουν τη ριζοσπαστικοποίηση των μαζών, την ανάπτυξη αγώνων, δημιουργούν συνθήκες οπισθοχώρησης του κινήματος, της πολιτικής ζωής, βάζουν φρένο σε θετικές εξελίξεις υπέρ των εργαζομένων.

Η κυβέρνηση χρησιμοποιεί τις πλειοψηφίες στα ανώτατα όργανα του εργατικού κινήματος, ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ, αλλά και σε δευτεροβάθμιες και πρωτοβάθμιες οργανώσεις, για να περάσει όσο πιο αθόρυβα μπορεί την πολιτική της, για να φορτώσει τα βάρη της κρίσης στην εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα.

Αγαπητοί προσκεκλημένοι, συναγωνιστές,

Το οικοδομικό κίνημα έδωσε το «παρών» στους αγώνες στις πιο δύσκολες συνθήκες του εργατικού κινήματος.

Ακόμα και τα χρόνια που την Ομοσπονδία την κρατούσαν οι εγκάθετοι του συνδικαλιστικού κινήματος, παρά τη θέληση των οικοδόμων, οι πρωτοπόροι εργάτες του κλάδου δεν έμειναν με σταυρωμένα χέρια. Η δημιουργία της Συντονιστικής Επιτροπής Αγώνα, για εκείνη την περίοδο, έπαιξε σοβαρό ρόλο στην ανάπτυξη του οικοδομικού και εργατικού κινήματος. Με ταλαντεύσεις, συγκρούσεις στο εσωτερικό της, και με το δεδομένο συσχετισμό δυνάμεις σε πολιτικό και συνδικαλιστικό επίπεδο σε παγκόσμια κλίμακα, κατόρθωσαν οι οικοδόμοι να έχουν κατακτήσεις.

Μετά το 1976, που η Ομοσπονδία πέρασε στα χέρια των ταξικών δυνάμεων, έπαιξε σοβαρό ρόλο στον προσανατολισμό, την ανάπτυξη του ταξικού κινήματος, πρόσθεσε νέες κατακτήσεις στον κλάδο, που βέβαια ήταν σε μόνιμη αμφισβήτηση από το κεφάλαιο.

Σήμερα, φιλοδοξούμε η Ομοσπονδία Οικοδόμων, το οικοδομικό κίνημα να αποτελέσει την αιχμηρή του εργατικού κινήματος.

Βάζουμε τον πήχη ψηλά.

Βάζουμε στόχους που δεν εστιάζονται στη δύναμή μας, αλλά στις ανάγκες του κινήματος, και είναι επιβεβλημένοι, με την επίθεση που δεχόμαστε. Στόχοι, που απαντούν στις ανάγκες του σήμερα και ανοίγουν δρόμους για το αύριο. Στόχοι, που συμβάλλουν στην ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος, βασική προϋπόθεση για την επίτευξη της ιστορικής αποστολής της εργατικής τάξης.

Συνάδελφοι συναγωνιστές,

Αυτή είναι η μεγαλύτερη τιμή στους νεκρούς της τάξης μας. Η συνέχιση του ταξικού ανεκρίνευτου αγώνα για την κατάρτιση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, για να δικαιωθούν οι αγώνες των χιλιάδων εργατών, για να βρουν ανάπαυση οι χιλιάδες νεκροί, για να γίνει ο λαός νοικοκύρης στον τόπο του, για να πάψει η ανεργία να μας βασανίζει, για να γίνει η Παιδεία και η Υγεία κοινωνικό αγαθό και όχι εμπόρευμα, για να είναι η Κατοικία κοινωνικό αγαθό και όχι μέσο πλουτισμού των λίγων.

Ενώνουμε τη φωνή μας με τους εργάτες όλου του κόσμου, με τους λαούς και τα κινήματα, που αγωνίζονται ενάντια στην καπιταλιστική βαρβαρότητα, φωνάζουμε με όλη τη δύναμη της ψυχής μας:

«ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΕΝΩΘΕΙΤΕ!»

«ΖΗΤΩ Η 1η ΜΑΗ!»

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Η θυσία του Αποστόλη Συνοδινού

Αγαπητοί φίλοι,

Νιώθω τρομερή συγκίνηση που είμαι κοντά σας. Νιώθω την αγάπη, τη χαρά σας, βλέπω τη φωτεινότητα στα μάτια σας, τη συγκίνηση γι' αυτούς που χάσαμε.

Οι άνθρωποί μας, ήταν άνθρωποι με καθαρή σκέψη, με τόση αγάπη για τον άνθρωπο που δεν μπορούσαν να σκεφτούν κάτι άλλο.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τα στελέχη της Ομοσπονδίας Οικοδόμων και του Συνδικάτου Αθήνας που οργάνωσαν αυτή την εκδήλωση.

Ο Απόστολος Συνοδινός ήταν Γραμματέας της Περιφερειακής Κομματικής Οργάνωσης Δράμας του ΚΚΕ και έκανε τα πάντα για το συνάνθρωπό του. Και μια μπουκιά ψωμί να είχε, θα την έδινε σε ένα παιδί. Θυμάμαι, ήμουν μόλις 3 χρόνων που με έβαζε να τον βοηθάω μέσα σε δύσκολες καταστάσεις για να μπορέσει να καλύπτει και να προχωράει τους αγώνες του. Αυτό το πράγμα δεν μπορεί να το καταλάβει κάποιος, παρά μόνο όποιος το έζησε.

Ο Απόστολος Συνοδινός καταγόταν από την Πάνορμο της Μ. Ασίας. Γεννήθηκε το 1908 και ήταν μοναχοπαιδί από πατέρα παπά. Η μητέρα του, αν και αγράμματη γυναίκα, βοήθησε το παιδί της και φρόντισε να δώσει τις βάσεις στα «πιστεύω» του.

Ο Απόστολος άρχισε τον αγώνα του, έναν αγώνα που δεν μπορούσε να έχει άλλα κριτήρια από την αγάπη του για το συνάνθρωπο. Έκανε τα πάντα για να μπορέσει να βοηθήσει τους ανθρώπους.

Το 1936, με το κίνημα της Δράμας, δεν μπόρεσε να ξεφύγει από τους φασίστες, όπως και η σύντροφός του η Χρυσούλα, που και αυτή αγωνίστηκε στο πλευρό του, για τα ιδανικά του κόμματος.

Μετά το κίνημα της Δράμας τον έπιασαν και τον έστειλαν στις φυλακές της Ακροναυπλίας, όπου έμεινε δύο χρόνια. Μετά την Ακροναυπλία, στις φυλακές του Χαϊδαρίου και, τέλος, στην Καισαριανή.

Ήταν ακέραιος χαρακτήρας, με μεγάλη ζωντάνια λεπτός, ευαίσθητος, και λόγω της τέχνης του -ήταν ξυλογλύπτης. Στις φυλακές έφτιαχνε διάφορα αντικείμενα, για τσιγάρα, για ζάχαρη, και οι Γερμανοί, παρ' όλο που ήταν φασίστες, του έδειχναν αγάπη.

Στο Χαϊδάρι, όταν ήρθε το απόσπασμα να πάρει τους μελλοθάνατους για εκτέλεση, το τελευταίο παιδί ήταν 22 χρόνων και έκλεγε με μαύρο δάκρυ. Ο Απόστολος όταν το είδε δέχτηκε με πολύ θάρρος να πάρει τη θέση του, λέγοντάς του ότι θα πάει αυτός, παίρνοντας τη θέση του νεότερου συντρόφου του.

Αργότερα, αυτό το 22χρονο παιδί -δεν θυμάμαι το όνομά του- ήρθε στην οικογένειά μου και έφερε τα άσχημα μαντάτα, λέγοντάς μας ότι αυτός φταίει που ο Αποστόλης σήμερα δε ζει. Θυμάμαι τη γιαγιά μου και μητέρα του Αποστόλη, που γύρισε και του είπε: «Όχι παιδί μου, ο Αποστόλης έφυγε για την πατρίδα, ας είναι αθάνατος».

Η οικογένειά μου συνέχισε τον αγώνα και μετά τη θυσία του Αποστόλη. Η συντρόφισσά του η Χρυσούλα και αδελφή της μητέρας μου συνέχισε τον αγώνα της με φυλακές, εξορίες, ξύλο.

Η εκδήλωση αυτή με συγκινεί ιδιαίτερα και παρ' ό,τι είμαι μεγάλη, μου δίνει θάρρος για να συνεχίσω τον αγώνα αυτόν.

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 2009

Στη γραμμή της ρήξης και της αντεπίθεσης

Μέρα Μαγιάς με το ΠΑΜΕ. Πρωτομαγιά 2009, με τις ταξικές δυνάμεις σταθερά στις επάλξεις της ταξικής πάλης. Ένα μεγάλο φουσκωμένο πολύχρωμο ποτάμι, σε 77 πόλεις της χώρας, ξεχύ-

θηκε στο ταξικό κάλεσμα του Πανεργατικού Αγωνιστικού Μετώπου. Πιστοί στο αιματοβαμμένο μήνυμα της μεγάλης γιορτής της εργατικής τάξης, χιλιάδες εργαζόμενοι, άντρες και γυναίκες,

νεολαία και συνταξιούχοι, άνεργοι και μετανάστες σήκωσαν στα ακούραστα μπράτσα τους τα πανό τους, έσφιξαν μες στις γροθιές τους τις κόκκινες σημαίες τους και πορεύτηκαν.

Αθήνα - Πειραιάς

Γαρίφαλα κόκκινα στην εξέδρα στο Σύνταγμα. Σημαίες του ΠΑΜΕ και της ΠΣΟ όπου γυρίζει το μάτι. Κι εκεί που νόμιζες πως η Αμαλία δε χωράει άλλους, από τη Σταδίου εμφανίζεται κι άλλο ένα μπλοκ. Μαζικό, βουερό. Σπρώχνει την πορεία προς τα πάνω. Ο δρόμος μπροστά από το ξενοδοχείο «Μεγάλη Βρετανία» «πήζει» στην κυριολεξία. Το ίδιο και η Αμαλία μέχρι τη διασταύρωση με την Οθωνος και ακόμα παραπέρα. Η Σταδίου, σε βάθος πολλών μέτρων από το Σύνταγμα γεμάτη εργατόκοσμο. Το ίδιο και η Πανεπιστημίου.

Κεντρικός ομιλητής στην απεργιακή συγκέντρωση του ΠΑΜΕ ήταν ο Γιάννης Τσιουόλλας, πρόεδρος του Συνδικάτου Οικοδόμων Αθήνας, ο οποίος, ανάμεσα σε άλλα σημείωσε:

«Γνωρίζουμε ότι η πρόοδος περνάει μόνο μέσα από την ταξική πάλη. Ο,τι βάσανα πετάξαμε από την πλάτη μας τα ξεφορτώσαμε στο δρόμο της σύγκρουσης με τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Στεκόμαστε με περηφάνια και τιμή μπροστά στους πρωτοπόρους του αγώνα. Η εργατική τάξη σε κάθε χώρα έχει τη δική της συμβολή στον κοινό και ενιαίο αγώνα. Εφερε πολλές φορές σε δύσκολη θέση τους εκμεταλλευτές της. Αμφισβήτησε την εξουσία τους και σε αρκετές χώρες την ανέτρεψε. Απέδειξε ότι η εργατική τάξη όχι μόνο μπορεί να καταργήσει την καπιταλιστική εκμετάλλευση, αλλά και να οικοδομήσει μια νέα κοινωνία χωρίς τους καπιταλιστές. Οι εκμεταλλευτές όλου του κόσμου τρέμουν μπροστά σε αυτήν την προοπτική. Ο φόβος τους πρέπει να γίνει δύναμη για την εργατική τάξη. Δεν είναι παντοδύναμοι μπροστά στην οργανωμένη δύναμη του λαού. Το μέλλον είναι δικό μας».

Ο Πειραιάς, το πρώτο λιμάνι της χώρας, ντύθηκε στα χρώματα του ταξικού γιορτασμού της Εργατικής Πρωτομαγιάς. Χιλιάδες εργάτες και εργάτριες, νεολαίοι, άνθρωποι του μόχθου, με τα κόκκινα λάβαρα του αγώνα στα χέρια, με τις σημαίες του ΠΑΜΕ, τα δεκάδες πανό, συγκρότησαν μία από τις μεγαλύτερες απεργιακές πρωτομαγιάτικες διαδηλώσεις που έχει γνωρίσει ο Πειραιάς τα τελευταία χρόνια.

Θεσσαλονίκη

Ο λαός δεν σκύβει το κεφάλι. Με το ΠΑΜΕ βγαίνει στην αντεπίθεση. Σε σύγκρουση και ρήξη με την πλουτοκρατία, για την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών του. Αυτό το μήνυμα εκφράστηκε ολοκάθαρα, μαζικά και δυνατά μέσα από τη μεγάλη πρωτομαγιάτικη απεργιακή διαδήλωση που έγινε στη Θεσσαλονίκη. Παρά τη βροχή που διαρκώς έπεφτε από το πρωί μέχρι και την ώρα της συγκέντρωσης, χιλιάδες εργάτες και εργάτριες, αγρότες, που έβαλαν τα τρακτέρ τους στην κεφαλή της πορείας, μικροί και αυτοαπασχολούμενοι ΕΒΕ, νέοι μαθητές και σπουδαστές, ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του ΠΑΜΕ και συμμετείχαν στην απεργιακή συγκέντρωση στο Αγαλμα Βενιζέλου.

Στιγμιότυπα από τις πρωτομαγιάτικες συγκεντρώσεις, στη Λάρισα (επάνω) και στη Θεσσαλονίκη (κάτω)

Κρήτη

Στην Κρήτη, οι μαζικές συγκεντρώσεις του ταξικού κινήματος έδωσαν απάντηση τόσο στην εργοδοσία, τα κόμματα του κεφαλαίου και την πολιτική τους, όσο και στις συμβιβασμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες, αφού εργάτες και νεολαία τους γύρισαν την πλάτη, αφήνοντας μόνα τους στις συνάξεις τους τα πολιτικά και συνδικαλιστικά στελέχη ΠΑΣΟΚ - ΝΔ - ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ.

Στερεά Ελλάδα - Εύβοια

Η οργανωμένη και σχεδιασμένη δουλειά που είχε γίνει το προηγούμενο διάστημα στους εργασιακούς χώρους «έπιασε τόπο». Αυτό έδειξαν οι ταξικές πρωτομαγιάτικες απεργίες και απεργιακές συγκεντρώσεις που έγιναν σε επτά στερεοελλαδίτικες και ευβοϊκές πόλεις: Χαλκίδα, Αλιβέρι, Ιστιαία, Θήβα και Λιβαδειά, Αμφισσα και Λαμία.

Μακεδονία - Θράκη

Μέσα σε καταρακτώδη βροχή πραγματοποιήθηκαν οι πρωτομαγιάτικες απεργιακές συγκεντρώσεις του ΠΑΜΕ στις περισσότερες

πόλεις της Μακεδονίας και της Θράκης. Στην Καστοριά, στα Γρεβενά, στη Φλώρινα και την Κοζάνη, παντού ο εργαζόμενος λαός μαζικά διαδήλωσε την απόφαση να δυναμώσει τον αγώνα κόντρα στην πλουτοκρατία, στους πολιτικούς και συνδικαλιστικούς εκφραστές της. Και στην Πτολεμαίδα, με πρωτοπόρους τους εργαζομένους στις εργολαβίες της ΔΕΗ ΑΕ.

«Άνεργοι να μείνουν οι υπεύθυνοι της κρίσης» διαδήλωσαν οι άνεργοι της Νάουσας και των άλλων πόλεων της Κεντρικής Μακεδονίας. Εργάτες σε κάθε πόλη, στη Βέροια, την Κατερίνη, τις Σέρρες, το Κιλκίς, την Έδεσσα και τα Γιαννιτσά, διαδήλωσαν «την κρίση να πληρώσει η πλουτοκρατία».

Μαζικότερες, παρά τη δυνατή βροχή, ήταν οι απεργιακές συγκεντρώσεις και στην Ανατολική Μακεδονία - Θράκη. Στην Ξάνθη, την Κομοτηνή, την Αλεξανδρούπολη, το Διδυμότειχο, τη Δράμα, οι ταξικές δυνάμεις κράτησαν ψηλά τα λάβαρα του αγώνα. Στην Καβάλα νέες δυνάμεις συσπειρώθηκαν στο ταξικό κίνημα και πήραν τη θέση τους πλάι στο ΠΑΜΕ. Μαχητική ήταν η διαδήλωση και στη Θάσο.

Βορειοδυτική Ελλάδα

Μαζικές, δυναμικές απεργιακές συγκεντρώσεις του ΠΑΜΕ, με παρουσία νεολαίων εργαζομένων και δυνάμεων από νέους χώρους δουλειάς, ήταν το κυρίαρχο στοιχείο στη Βορειοδυτική Ελλάδα. Χιλιάδες εργάτες και εργάτριες, νέοι, άνεργοι, μετανάστες και συνταξιούχοι από την Κέρκυρα ως και τη Ναύπακτο τίμησαν ταξικά τη φετινή Πρωτομαγιά, γυρνώντας την πλάτη στη γραμμή της συναίνεσης και του συμβιβασμού.

Στα Γιάννενα, υπό δυνατή βροχή, εργαζόμενοι από τον ιδιωτικό κυρίως τομέα, με ασηθητή την παρουσία της νεολαίας, πραγματοποίησαν μια πυκνή σε όγκο, ζωντανή σε παλμό και συνθήματα πορεία. Στο Αγρίνιο με τις σημαίες του ΠΑΜΕ πορεύτηκαν εκατοντάδες εργαζόμενοι, μεταξύ των οποίων της «Κεραμοποιίας Κατσίκη ΑΕ» και των σφαγείων Αγρινίου και Αιτωλικού. Η σφραγίδα του ΠΑΜΕ αποτυπώθηκε και στις απεργιακές συγκεντρώσεις του ταξικού κινήματος σε Πρέβεζα, Αρτα και Ηγουμνίτσα.

Αττική

Από τις πιο μαζικές συγκεντρώσεις των τελευταίων χρόνων οργάνωσε το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα στην περιοχή του Λαυρίου. Ιδιαίτερα μαζική ήταν και η απεργιακή συγκέντρωση και πορεία που διοργάνωσε το ΠΑΜΕ στην Ελευσίνα. Ανάλογη απεργιακή συγκέντρωση πραγματοποιήσαν οι ταξικές δυνάμεις στα Μέγαρα.

Νησιά

Μαζικότερη ήταν η συγκέντρωση που οργάνωσαν οι ταξικές δυνάμεις στη Χίο, με τη συμμετοχή εργατών και εργατριών στο νησί, που αντιμετωπίζουν οξυμένα προβλήματα, καθώς πολλοί από αυτούς είναι για μήνες απλήρωτοι. Η μεγάλη πλειοψηφία των σωματείων εργαζομένων στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα συμμετείχε στη συγκέντρωση που οργάνωσαν οι ταξικές δυνάμεις στο Λιμάνι της Μύρινας, στη Λήμνο. Στην πλατεία Σαπφούς έγινε η συγκέντρωση στη Λέσβο. Η πορεία που ακολούθησε, κατέληξε στο Μνημείο Πεσσόντων, προς τιμήν των αγωνιστών της εργατικής τάξης και των πέντε κομμουνιστών Μυτιληνίων που ήταν ανάμεσα στους 200 της Καισαριανής. Μαζική ήταν η συγκέντρωση στην Κω. Στην Κάλυμνο η συγκέντρωση έγινε στην κεντρική πλατεία. Η συμμετοχή της νεολαίας ήταν από τα χαρακτηριστικά της συγκέντρωσης που οργάνωσε το Εργατικό Κέντρο στη Ρόδο. Στη Σάμο έγινε συγκέντρωση στο Εργατικό Κέντρο και πορεία ως το λιμάνι. Τέλος, μαζική ήταν η απεργιακή συγκέντρωση στην Ικαρία, η οποία έγινε στον Χριστό Ραχών.

Θεσσαλία

Χιλιάδες εργαζόμενοι, άνεργοι, νέοι, συνταξιούχοι τίμησαν ταξικά την Εργατική Πρωτομαγιά, στη Θεσσαλία, με τη μαζική συμμετοχή τους στις απεργιακές συγκεντρώσεις του ΠΑΜΕ και στις πορείες που ακολούθησαν στις πρωτεύουσες των τεσσάρων νομών και σε άλλες, μικρότερες, πόλεις.

Στη Λάρισα, η συγκέντρωση εξελίχθηκε σε πορεία, με κατάληξη το μνημείο του Ρήγα Φεραίου. Μεγάλη ήταν η απεργιακή συγκέντρωση και στο Βόλο, ενώ η πορεία κατέληξε στην παραλία. Στα Τρίκαλα, οι εργαζόμενοι συγκεντρώθηκαν στην κεντρική πλατεία, και στη συνέχεια διαδήλωσαν στους δρόμους της πόλης. Στην Καρδίτσα έγινε συγκέντρωση στην πλατεία Παυσίλυπου και μαχητική πορεία.

Πελοπόννησος

Μαζική και ιδιαίτερα μαχητική ήταν η ανταπόκριση των εργαζομένων της Πελοποννήσου, της Κεφαλονιάς και της Ζακύνθου στο κάλεσμα του ΠΑΜΕ για τον ταξικό γιορτασμό της Πρωτομαγιάς. Στην Πάτρα, η καρδιά της πόλης χτυπούσε στην πλατεία Γεωργίου, όπου περισσότεροι από 2.500 απεργοί εργαζόμενοι ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του ΠΑΜΕ. Δυναμικές πορείες έγιναν επίσης σε όλες τις υπόλοιπες πρωτεύουσες των νομών της Πελοποννήσου.

Η οργάνωση μιας απεργίας και τα αποτελέσματά της

Η απόφαση της Ομοσπονδίας να προκηρύξει απεργία για τις 14 Μάη ήταν απάντηση στην αδιαλλαξία των εργοδοτών για την υπογραφή ικανοποιητικής ΣΣΕ, αλλά και πίεση προς την κυβέρνηση για την άμεση λήψη μέτρων προστασίας των άνεργων οικοδόμων. Η απόφαση αυτή έθετε αυξημένα καθήκοντα στα ταξικά συνδικάτα σε όλη την Πελοπόννησο, που εστιάζεται στην οργάνωση, στο σχεδιασμό, τον έλεγχο της δουλειάς, ώστε να φτάσουμε στο σύνολο των έργων που πραγματοποιούνται στην Πελοπόννησο. Έργα - «πεσκέσι» από την κυβέρνηση στο κατασκευαστικό κεφάλαιο, όπως μεγάλες ξενοδοχειακές μονάδες, οδικοί και σιδηροδρομικοί άξονες κ.ά. Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες οι ευθύνες για τα ΔΣ των ταξικών Συνδικάτων ήταν και παραμένουν αυξημένες.

Παίρνοντας υπόψη ότι όλα τα έργα πραγματοποιούνται βασικά έξω και μακριά από τα αστικά κέντρα, και σε απόσταση 100-150 χιλιομέτρων, έπρεπε να παρθούν όλα εκείνα τα μέτρα που θα εξασφάλιζαν τη συμμετοχή του κλάδου στην απεργία, τη συγκέντρωση, την αποθάρρυνση της απεργοσπασίας και των απεργοσπαστικών μηχανισμών της εργοδοσίας, την απάντηση στο κατασκευαστικό κεφάλαιο και την κυβέρνηση.

Το ότι η υπόθεση της επιτυχίας αυτής της απεργιακής κινητοποίησης έγινε αντικείμενο συζήτησης στα ΔΣ ακόμα και πριν την 1η Μάη, με οργάνωση συσκέψεων, όχι κάθε σωματείο μόνο του, αλλά ανάλογα με την εξέλιξη των έργων, έφερε αποτελέσματα. Δηλαδή, η επιτυχία της απεργίας στον οδικό άξονα Κόρινθος - Τσακώνα και Τρίπολη - Σπάρτη, δεν ήταν δυνατόν να μην απασχολήσει το σύνολο των δυνάμεών μας που είναι με την ταξική γραμμή της Ομοσπονδίας, ούτε είναι δυνατό να έχεις αποτέλεσμα αν δεν πάρεις υπόψη και δεν εκτιμήσεις ορισμένα στοιχεία της δουλειάς. Δηλαδή, σε αυτά τα έργα εργάζονται, κατά κανόνα, συνάδελφοι χωρίς εμπειρία από αγώνες, υπάρχει έντονη τρομοκρατία από την εργοδοσία, όξυνση της ανεργίας, διάσπαρτοι εργάτες, μεγάλες χιλιμετρικές αποστάσεις, που απαιτούν μεγάλες δυνάμεις τόσο για την ενημέρωση όσο και για την περιφρούρηση της απεργίας.

Παίρνοντας υπόψη ότι η πλειοψηφία των ΔΣ στα σωματεία σε Κόρινθο, Αργολίδα, Σπάρτη έχουν άλλο προσανατολισμό (λειτουργούν συντεχνιακά), έπρεπε συνολικά να εκτιμήσουμε αυτές τις πλευρές για να απαντήσουμε αποτελεσματικά. Μετά από τη σύσκεψη στην Τρίπολη, την πλη-

ρη καταγραφή των έργων, την κατάσταση μέσα στα έργα, βάζοντας σε δράση τους συναδέλφους που έχουμε μέσα στα εργοτάξια, βάζοντας στη μάχη για την οργάνωση, την προπαγάνδα και περιφρούρηση τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ, την άμεση και καθοριστική παρέμβαση της εκτελεστικής της Ομοσπονδίας, αναγκάσαμε την εργοδοσία να πα-

Να στήσουμε παντού απεργιακές επιτροπές, να γίνουν μαζικές εγγραφές στα Συνδικάτα, αι καθημερινές εξορμήσεις στα εργοτάξια

ραιηθεί από τα σχέδιά της, να οργανώσει απεργοσπαστικό μηχανισμό.

Η απόφασή μας για την επιτυχία και την περιφρούρηση της απεργίας, ήταν τέτοια που δε διστάσαμε, προκειμένου να απαντήσουμε στην εταιρεία που κατασκευάζει την περιμετρική της Σπάρτης, να μεταφέρουμε ομάδες περιφρούρησης από Αίγιο, Κόρινθο, Αργολίδα, Τρίπολη.

Αντίστοιχη δουλειά οργανώθηκε και στα έργα που πραγματοποιούνται στη βόρεια Πελοπόννησο, από Κιάτο μέχρι Πάτρα. Ο σχεδιασμός, η δουλειά μέσα στα εργοτάξια και η περιφρούρηση σε όλες τις σήραγγες από δυνάμεις των Συνδικάτων της Πάτρας, του Αιγίου, της Αρκαδίας και του ΠΑΜΕ, δεν απέτρεψαν τα σχέδια των εργοδοτών να χρησιμοποιήσουν απεργοσπαστι-

κούς μηχανισμούς, να εκφοβίσουν, να εκβιάσουν τους συναδέλφους να πάνε στη δουλειά. Θεωρούμε ότι είναι κατάκτηση για τα Συνδικάτα μας το ότι περιφρουρούμε την απεργία σε έργα, που δουλεύουν σε 24ωρη βάρη από τις 12 τη νύχτα μέχρι τις 12 την επομένη. Αυτή η δουλειά ανταποκρίνεται στην 24ωρη απεργία.

Το ότι έχουμε φτάσει σήμερα, στο μεγαλύτερο εργοτάξιο που κατασκευάζεται στην Πελοπόννησο, το ξενοδοχειακό συγκρότημα της ΠΟΤΑ, με 1.300 εργαζομένους, να απαντάμε με την καθολική συμμετοχή στην απεργία, είναι απόρροια της σχεδιασμένης και οργανωμένης δουλειάς του Συνδικάτου της Μεσσηνίας και του ΠΑΜΕ στην Καλαμάτα.

Αντίστοιχη δουλειά σχεδιάστηκε και υλοποιήθηκε και στην Πάτρα σε όλα τα μεγάλα έργα.

Πρέπει να πάρουμε σοβαρά υπόψη μας ότι η επιτυχία της απεργίας και η υπογραφή ΣΣ Εργασίας που να απαντάει σήμερα στις ανάγκες των εργαζομένων στις κατασκευές, ανησυχεί βαθύτατα τις δυνάμεις των κοινωνικών εταίρων, το ότι η λογική μας έρχεται σε σύγκρουση με τη γραμμή που βάζουν στο εργατικό κίνημα, δηλαδή την κρίση να την πληρώσουν οι εργάτες, τους χάλασε τον ύπνο. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η στάση των συντεχνιακών σωματείων στην Πάτρα, χειριστές οδηγοί, που τα ΔΣ τους -και όχι μόνο- δεν έχουν σχέση με τους εργαζομένους στα κατασκευαστικά έργα, αλλά με εργοστάσια ή είναι κλακατζήδες.

Αυτές οι συντεχνίες, που πρόσκυνται στην ΠΑΣΚΕ, που είναι η πλειοψηφία του Εργατικού Κέντρου Πάτρας, οργάνωσαν την παραμονή της απεργίας από κοι-

νού με το Γενικό Διευθυντή των έργων της «Μηχανικής» στην Πάτρα, απεργοσπαστικό μηχανισμό στο εργοτάξιο του φράγματος Πείρου - Παραπείρου. Η άμεση και αποφασιστική παρέμβαση του Συνδικάτου Οικοδόμων της Πάτρας μαζί με δυνάμεις του ΠΑΜΕ, τους έδωσαν την απάντηση, το εργοτάξιο έκλεισε και οι εργάτες ήρθαν στη συγκέντρωση.

Τώρα χρειάζεται να μελετηθούν, να παρθούν υπόψη ο σχεδιασμός, οι αδυναμίες από αυτή τη μάχη, να δουλέψουμε, μπροστά και στην απεργία της 24 Ιούνη, κυρίως με τους συναδέλφους μέσα στα εργοτάξια, να στήσουμε παντού απεργιακές επιτροπές, να γίνουν μαζικές εγγραφές στα Συνδικάτα, καθημερινές εξορμήσεις στα εργοτάξια, δουλειά με τους εργαζομένους σε όλα τα έργα, στον τόπο διαμονής τους. Τώρα να ριζώσουμε στη μάχη όλες τις δυνάμεις μας και τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ.

Να απαντήσουμε στην εργοδοσία, στις συντεχνίες που δραστηριοποιούνται στο χώρο των κατασκευών.

Μπορούμε και θα οργανώσουμε στην Πελοπόννησο την απεργία στις 24 Ιούνη, προκειμένου να απαντήσουμε στο κατασκευαστικό κεφάλαιο που δραστηριοποιείται αυτή την περίοδο στην περιοχή μας ότι εδώ «είμαστε αποφασισμένοι να υπερασπιστούμε ΣΣ και κατακτήσεις».

Θα περπατήσει η γραμμή της Ομοσπονδίας, θα γίνει αντικείμενο συζήτησης σε όλα τα εργοτάξια, θα βρούμε πιο δυνατοί και από αυτή τη μάχη.

Αγγελόπουλος Δημήτρης,
Πρόεδρος Συνδικάτου Οικοδόμων Πάτρας

Συμπαραστάση στους εργαζομένους του «Παπουτσάνη»

Η Ομοσπονδία Οικοδόμων χαιρετίζει και συμπαραστέκεται στους εργαζομένους του εργοστασίου «Παπουτσάνης», που εδώ και 7 εβδομάδες δίνουν σκληρή μάχη με την εργοδοσία και τους μηχανισμούς της.

Οι εργαζόμενοι του «Παπουτσάνη» επιβεβαιώνουν στην πράξη ότι μόνο με την ταξική ενότητα, με συσπείρωση στο σωματείο, με εμπιστοσύνη στην οργανωμένη πάλη, τις δικές τους δυνάμεις και με τη στήριξη και αλληλεγγύη του ταξικού εργατικού κινήματος μπορούν οι εργαζόμενοι να σπάνε το όργιο τρομοκρατίας, τους μηχανισμούς απεργοσπασίας, μπορούν να δίνουν σκληρούς μακροχρόνιους αγώνες, μπορούν να έχουν αποτελέσματα στον αγώνα τους.

Οι οικοδόμοι, που αυτό το διάστημα βρίσκαστε σε αγωνιστικές απεργιακές κινητοποιήσεις για την υπογραφή σύμβασης με βάση τις ανάγκες του κλάδου, το δικαίωμα στη δουλειά, για μέτρα ανακούφισης των ανέργων και άλλα, συντονίζουμε τα βήματά μας με τους εργάτες στον «Παπουτσάνη», στον αγώνα ενάντια στις απολύσεις, για το δικαίωμα στη δουλειά, για μισθούς και μεροκάματα με βάση τις ανάγκες των εργαζομένων.

Η Ομοσπονδία μας σε ένδειξη αλληλεγγύης στον πολυήμερο αγώνα των συναδέλφων στον «Παπουτσάνη» προσφέρει 200 ευρώ για την ενίσχυση του αγώνα τους.

Ατυχήματα στην οικοδομή

Κοζάνη (23/04/2009)

Ο Βλαντιμίρ Ζαΐμι, 34 ετών, σκοτώθηκε κατά τη διάρκεια εργασιών σε έργα ύδρευσης - αποχέτευσης που εκτελούσε η «ΜΠΕΤΟΚΑΤ ΑΕ» στο Πρωτοχώρι Κοζάνης.

Αγιος Νικόλαος, Λασιθι (30/03/2009)

Ο συνάδελφος Αλ Αλί Χασάν, έχασε τη ζωή του, πέφτοντας από τον πρώτο όροφο στο υπόγειο, σε νεοαναγειρόμενη οικοδομή ξενοδοχείου.

Ξυλούπολη Θεσσαλονίκης (11/05/2009)

Ο Κεκές Κώστας, 50 ετών, έχασε τη ζωή του όταν καταπλάκωθηκε από χώματα, εξαιτίας της απουσίας μέτρων ασφαλείας. Δούλευε σε χωματοουργικές εργασίες για την κατασκευή αποχετευτικού δικτύου που έχει αναλάβει η εργολαβική εταιρεία «Ψαρράς» στην Ξυλούπολη Θεσσαλονίκης.

ΠΟΤΑ Μεσσηνίας (02/06/2009)

Ο Διπλάρης Σταμάτης, 34 ετών, πατέρας 2 παιδιών, σκοτώθηκε από ηλεκτροπληξία, όταν το γερανοφόρο όχημα που οδηγούσε ακούμπησε σε ηλεκτρικά καλώδια.

Ανθήλη Λαμίας (02/06/2009)

Ο Βιζάνι Μαρτούς, 23 ετών, έχασε τη ζωή του από ηλεκτροπληξία ενώ χειριζόταν μπετονιέρα κατά την επισκευή μιας ισόγειας κατοικίας.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΕ

Σάρωμα μισθών και εργασιακών σχέσεων

Τα μέτρα που αποφάσισαν οι πολιτικοί εκπρόσωποι του κεφαλαίου για τη γενικευμένη εφαρμογή των ελαστικών μορφών απασχόλησης, τη μείωση των μισθών και την επέκταση του εργασιμού βίου εφαρμόζονται ήδη από τις κυβερνήσεις των κρατών - μελών, όπως και στη χώρα μας. Το επόμενο διάστημα θα ενταθούν και θα γενικευτούν, με μοναδικό στόχο να πετύχει το κεφάλαιο την παραπέρα μείωση της τιμής στην οποία αγοράζει την εργατική δύναμη, ώστε να διατηρήσει και να αυξήσει την κερδοφορία του. Είναι αυτονόητο ότι η μεγαλύτερη προσπάθεια δεν πρόκειται να επιστρέψει στους εργαζομένους τίποτα απ' ό,τι θα τους αποσπάσει εκβιαστικά την περίοδο της οικονομικής κρίσης, όταν αυτή κλείσει τον κύκλο της. Συνοπτικά, για τις εργασιακές σχέσεις, οι υπουργοί Απασχόλησης της ΕΕ, ανάμεσα τους και ο εκπρόσωπος της ελληνικής κυβέρνησης, αποφάσισαν:

1. Να γενικευτεί η εκ περιτροπής εργασία (μειωμένη απασχόληση σε εβδομαδιαία ή ημερήσια βάση, με αντίστοιχη μείωση των αποδοχών), η ημιαπασχόληση και η υποαπασχόληση, τα τετράωρα και τα τριώρα, τα «stage» και άλλες μορφές ελαστικής απασχόλησης. Με την επιχειρηματολογία τους, μάλιστα, εκβιάζουν τους εργαζομένους με το εξής δίλημμα: «Η δέχστε την πλήρη ανατροπή των εργασιακών σχέσεων ή γενικεύονται οι απολύσεις», αποκρύπτοντας το γεγονός ότι καμιά επιχείρηση που συνδέει την κερδοφορία της με ενδεχόμενες απολύσεις δεν πρόκειται να παραιτηθεί από τα σχέδιά της. **Ήδη στη χώρα μας ο νόμος 2639/98, που ψήφισε το ΠΑΣΟΚ, αξιολογείται κατά κόρον από τις επιχειρήσεις, υπερκερδοφόρες και μη. Επίσης, ούτε ένα ευρώ από τα δισεκατομμύρια ευρώ που έχει ήδη εξαγγείλει η δαπανήσει η κυβέρνηση για προγράμματα απασχόλησης, δεν έχει χρησιμοποιηθεί για τη δημιουργία έστω και μιας θέσης νόμιμης και σταθερής εργασίας με πλήρη δικαιώματα.**

2. Να ενισχυθούν τα προγράμματα κατάρτισης και επανακατάρτισης, με άφθονο χρήμα προς τις επιχειρήσεις, τους κοινωνικούς εταίρους και άλλους ιδιωτικούς φορείς, προκειμένου να συγκαλύπτεται η αύξηση της ανεργίας από τη μια και από την άλλη να δημιουργείται μια δεξαμενή φτηνού εργατικού δυναμικού, έτοιμου για κάθε χρήση. **Γι' αυτό το σκοπό, η ΓΣΕΕ μοιράστηκε με τους εργοδότες πάνω από 50 εκατ. ευρώ, ενώ σήμερα υπογράφει με το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθήνας μνημόνιο για τη δημιουργία προγραμμάτων κατάρτισης.**

3. Να μειωθούν οι μισθοί και οι ασφαλιστικές εισφορές από

«Πρόνοια» για να μη θιγούν τα κέρδη τους

Ενα από τα ντοκουμέντα, στα οποία κατέληξε το Συμβούλιο των υπουργών Απασχόλησης στο Στρασβούργο, είναι και τα συμπεράσματα «**σχετικά με τις κοινωνικές υπηρεσίες ως εργαλείο για τη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής σε συνθήκες οικονομικής κρίσης**». Στο κείμενο περιέχονται «συστάσεις» προς τα κράτη - μέλη να πάρουν όλα εκείνα τα μέτρα που είναι αναγκαία, ώστε το «δημόσιο» σύστημα της Πρόνοιας, σε συνεργασία με τις λεγόμενες «άτυπες» δομές, τους εθελοντές και τους ιδιώτες - επιχειρηματίες, να φτιάξουν ένα δίκτυο προστασίας που θα εμποδίσει την απόλυτη εξαθλίωση όσων πληγούν από την κρίση με τον πιο έντονο τρόπο.

Προκειμένου το κεφάλαιο και οι κυβερνήσεις του να αποφύγουν γενικευμένες και ριζοσπαστικές αντιδράσεις, αλλά και για

να μην απαξιώσουν το εμπόρευμα εργατική δύναμη, που τους είναι αναγκαίο για την απόσπαση της υπεραξίας, θέλουν να «προστατεύσουν» στοιχειωδώς - με το αζημίωτο βέβαια για τους ιδιώτες - τις πλέον χτυπημένες από την κρίση κοινωνικές ομάδες, δημιουργώντας παράλληλα ένα νέο, τεράστιο πεδίο δράσης για διάφορες ΜΚΟ, ιδιώτες και άλλες επιχειρήσεις, μέσω της λεγόμενης «κοινωνικής οικονομίας» και της «εταιρικής ευθύνης».

Απ' αυτή τη σκοπιά, δεν είναι καθόλου τυχαίο το γεγονός ότι οι αποφάσεις για γενίκευση των ευέλικτων μορφών απασχόλησης πάνε «πακέτο» με τη συζήτηση για την προσαρμογή της Πρόνοιας στις νέες, επικίνδυνες για τους εργαζομένους και τα άλλα λαϊκά στρώματα συνθήκες.

την πλευρά των εργοδοτών και του Δημοσίου, ώστε να μην κινδυνέψει η λεγόμενη δημοσιονομική σταθερότητα την περίοδο της κρίσης. Καλούν μάλιστα τους εκπροσώπους του εργοδοτικού - κυβερνητικού συνδικαλισμού να αναλάβουν ακόμα ενεργότερο ρόλο - μέσω του συμβιβασμού τους στις συλλογικές διαπραγματεύσεις - για να επιτευχθεί αυτός ο στόχος. **Στο Δημόσιο ήδη από φέτος δόθηκαν εφάπαξ επιδόματα αντί για αυξήσεις, καθυλώνοντας τους μισθούς και παγώνοντας την εξέλιξή τους. Αντίστοιχα, στον ιδιωτικό τομέα, εργοδοτικά συνδικάτα (π.χ. ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί) συμφώνησαν ήδη σε μηδενικές αυξήσεις και μάλιστα επί αόριστον. Ακόμα, τα 11 κοινά σημεία που συνυπέγραψαν εργοδότες και ΓΣΕΕ, και**

τα οποία χαιρέτισε η κυβέρνηση, προβλέπουν τη μείωση με διάφορους τρόπους (π.χ. κρατική επιδότηση) των εργοδοτικών εισφορών. Ανάλογα μέτρα περιλαμβάνει και το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ.

4. Την επιτάχυνση της δημιουργίας ενός δικτύου στοιχειωδών κοινωνικής προστασίας, αποτελούμενου από εθελοντές, ιδιώτες και άλλες άτυπες «δομές», για όσους οδηγούνται στην απόλυτη εξαθλίωση εξαιτίας και της κρίσης. Το κεφάλαιο φοβάται τις κοινωνικές αντιδράσεις που μπορεί να προκαλέσει η κρίση και προσπαθεί να φτιάξει ένα ελάχιστο πλέγμα προστασίας για την αποφυγή τους. **Οι κυβερνήσεις του κεφαλαίου προπαγανδίζουν τον εθελοντισμό και άλλες άτυπες δομές Πρόνοιας, στο πλαίσιο των οποίων κερδοσκο-**

πούν ασύστολα διάφοροι ιδιώτες και Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (βλέπε δομές αποασυλοποίησης), ως τη λύση στη ραγδαία υποβάθμιση των δημόσιων υπηρεσιών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικής Προστασίας.

5. Την προετοιμασία του αναγκαίου εργατικού δυναμικού για τους τομείς εκείνους που παρουσιάζονται ως οι μελλοντικές «επενδυτικές ευκαιρίες» για το κεφάλαιο, όπως η «πράσινη» και η κοινωνική οικονομία. Σ' αυτό το πλαίσιο επιδιώκουν και την πιο αποτελεσματική προσαρμογή της εκπαίδευσης στην καπιταλιστική αγορά εργασίας. **ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ και Οικολόγοι κλίνουν σε όλες τις πτώσεις την «πράσινη οικονομία». Γίνεται φανερό ότι το ενδιαφέρον τους δεν αφορά στην προστα-**

σία του περιβάλλοντος. Για άλλο πασχίζουν. Ξέρουν πως οι επενδύσεις σ' αυτούς τους τομείς μπορούν να αποφέρουν κέρδη στις πολυεθνικές, να εξωραίσουν το αντιδραστικό τους πρόσωπο και να απορροφήσουν μερικές χιλιάδες ανέργους σε θέσεις υποαπασχόλησης, ώστε να σβηστούν από τις λίστες της στατιστικά καταγραφόμενης ανεργίας.

6. Την ακόμα μεγαλύτερη προσαρμογή των δημόσιων οργανισμών για τους ανέργους, όπως ο ΟΑΕΔ, στις ανάγκες των επιχειρήσεων, που επιδιώκουν ούτε ένα ευρώ από τα κρατικά και ευρωπαϊκά κονδύλια να μην καταλήγει για την ενίσχυση των ανέργων, αλλά όλα να κατευθύνονται στις δικές τους τσέπες, για την εξασφάλιση τζάμπα εργατικής δύναμης. **Γι' αυτό μετατρέπουν το**

επίδομα ανεργίας σε επίδομα απασχόλησης και δαπανούν πάνω από 3,2 δισ. ευρώ στην Ελλάδα, κάνοντας τους «κοινωνικούς εταίρους» και τους δήμους βασικούς μοχλούς για την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων. Γι' αυτό οι 20.000 θέσεις απασχόλησης διάρκειας 36 μηνών που δημιουργούνται στους δήμους είναι η πρώτη προσπάθεια να γενικευτεί και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα το μέτρο της μετατροπής του επιδόματος ανεργίας σε επίδομα απασχόλησης (αυτό προβλέπει το πρόγραμμα από το οποίο χρηματοδοτείται το συγκεκριμένο μέτρο).

7. Τη διευκόλυνση της ελεύθερης διακίνησης των εργαζομένων, όπως επιτάσσει το Μάαστριχτ, ώστε η κερδοφορία του κεφαλαίου να μην εμποδίζεται από σύνορα και περιορισμούς στην ανεύρεση του καταλληλότερου και φτηνότερου εργατικού δυναμικού. **Θέλουν τους εργαζομένους περιπλανώμενους από επάγγελμα σε επάγγελμα, από περιοχή σε περιοχή και από χώρα σε χώρα για να εξασφαλίσουν ένα στοιχειώδες μεροκάματο. Εργαζόμενος χωρίς σταθερή δουλειά είναι εργαζόμενος ευάλωτος, χωρίς ουσιαστικά δικαιώματα.**

8. Την ενθάρρυνση των διαφόρων μορφών της ελαστικής απασχόλησης, ώστε πιο αποτελεσματικά να εξασφαλίζεται η μετάβαση από την ανεργία στην απασχόληση, καθώς επίσης και από μια εργασία σε μια άλλη. **Θέλουν ο άνεργος να αλλάξει διαρκώς επαγγέλματα, να μην κατοχυρώνει επαγγελματικά δικαιώματα, να μην καταγράφεται στατιστικά ως άνεργος, να είναι ευάλωτος σε εξαγορά και εκβιασμούς για να βρει ένα μεροκάματο. Τέτοιο εργατικό δυναμικό φιλοδοξεί να διαμορφώσει και το εκπαιδευτικό σύστημα, που προσαρμόζεται ραγδαία στην αγορά εργασίας.**

9. Τη λήψη μέτρων ώστε να παραταθεί ο εργάσιμος βίος και να δουλεύουν οι εργαζόμενοι μέχρι τα βαθιά γεράματα. **Εδώ πέφτουν όλες οι μάσκες της ΕΕ. Οι ίδιοι που στο όνομα της «ισότητας» έφεραν τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης των γυναικών στα 65 χρόνια, εξισώνοντάς τα με αυτά των ανδρών, βάζουν ως στόχο τη συνολική παραπέρα επιμήκυνση του εργάσιμου βίου. Στόχος είναι να ωθήσουν εκατομμύρια εργαζομένους στο να παραμείνουν στη δουλειά για περισσότερα χρόνια (στη χώρα μας ήδη μπορεί κάποιος να δουλεύει «εθελοντικά» μέχρι τα 78 χρόνια), αφού η συνταξιοδότηση στα προβλεπόμενα από το νόμο όρια ηλικίας δε θα μπορεί πλέον να εξασφαλίσει μια σύνταξη ικανή για επιβίωση, σε συνδυασμό με τις συνολικότερες ανατροπές που προωθούνται στους τομείς της Υγείας, της Πρόνοιας και της Κοινωνικής Ασφάλισης.**

Το ιστορικό της μυστικότητας

Η πρώτη σύνοδος της λέσχης, σε συνθήκες πλήρους μυστικότητας, έγινε στις 29-31 Μάη του 1954 στο Οοστερμπίκ της Ολλανδίας και το όνομά της το πήρε από το ομώνυμο ξενοδοχείο που φιλοξένησε τις εργασίες της. Τα μέλη της λέσχης αποτελούν την «ελίτ» της ολιγαρχίας της Βόρειας Αμερικής και της Δυτικής Ευρώπης, καθώς σ' αυτή συμμετέχουν βασιλείς, βασιλίσσες, πρίγκιπες, καγκελάριοι, πρωθυπουργοί, πρόεδροι, πρέσβεις, σημαντικοί υπουργοί, χρηματιστές, εκπρόσωποι μεγάλων τραπεζών, μεγαλοβιομήχανοι, ιδιοκτήτες και δημοσιογράφοι μεγάλων μέσων ενημέρωσης κλπ.

Σε κάθε σύνοδο συμμετέχουν 120 μέλη, τα 2/3 από την Ευρώπη και το 1/3 από την Β. Αμερική. Για να εξασφαλίσουν τη μυστικότητα των συναντήσεων, καταφεύγουν σε απομονωμένα ξενοδοχεία, ενώ στη γύρω περιοχή λαμβάνονται δραστικά μέτρα ασφάλειας και τη φύλαξη αναλαμβάνουν μυστικές υπηρεσίες σε συνεργασία με την αστυνομία. Εννοείται ότι η είσοδος στο χώρο των εργασιών, απαγορεύεται ρητά στους εκπροσώπους του Τύπου, αλλά και σε οποιονδήποτε άλλο.

Στις συνόδους της λέσχης έχουν συμμετάσχει εκπρόσωποι του αστικού κόσμου, όπως ο Ρ. Πρόντι, ο πρώην υπουργός Αμυνας των ΗΠΑ Γ. Πέρι, ο διευθυντής του ΔΝΤ Στ. Φίσερ, ο δημοσιογράφος των «New York Times» Αρ Σούλτμπεργκ, ο Γ. Κρίστολ, εκδότης του περιοδικού «British Weekly», η βασίλισσα Βεατρίκη της Ολλανδίας, ο Χ. Κίσινγκερ, ο πρόεδρος της «Chase Manhattan», Ντ. Ροκφέλερ, ο πρώην πρόεδρος της Παγκόσμιας Τράπεζας, Τζ. Ούλφενσον, η ιδιοκτήτρια της «Washington Post», Κάθριν Γκράχαμ, ο μεγαλοχρηματιστής Τζ. Σόρος, ο νυν πρόεδρος της ΕΚΤ, Ζ.Κ. Τρισέ, ο Χ. Σολάνα, ο Τζ. Ανιέλι κλπ.

Τι γύρευαν στην Αθήνα τα μέλη της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ

Συνεδρίασε στην Αθήνα η διαβόητη Λέσχη του κόσμου, η γνωστή μας, αλλά και τόσο άγνωστη και μυστικοπαθής, Λέσχη Μπίλντερμπεργκ, η οποία φέτος κλείνει 55 χρόνια λειτουργίας.

Κατά το δεύτερο μισό του 20ού αιώνα, συγκροτήθηκαν διάφοροι ιμπεριαλιστικοί οργανισμοί παγκόσμιας εμβέλειας, όπως το ΔΝΤ, η Παγκόσμια Τράπεζα, ο ΟΟΣΑ, οι οποίοι με τη δράση και τις αποφάσεις τους, έχουν ξεσηκώσει την κατακραυγή των λαών του κόσμου. Το ΔΝΤ, π.χ., έχει καταγγελλεί ως ο μηχανισμός εκείνος του διεθνούς κεφαλαίου, ο οποίος, μέσω της επιβολής των σκληρών προγραμμάτων λιτότητας που απαιτεί να εφαρμόσουν οι χώρες που ζητούν τη βοήθειά του, έχει οδηγήσει δεκάδες και εκατοντάδες εκατομμύρια ανθρώπων σε οικονομική και κοινωνική εξαθλίωση.

Αυτό, όμως, που διαφοροποιεί τον βάρβαρο αυτό οργανισμό από τη διαβόητη λέσχη Μπίλντερμπεργκ, είναι ότι το ΔΝΤ δημοσιοποιεί τις θέσεις του, έρχεται σε επαφή με κυβερνήσεις και εκπροσώπους της διεθνούς οικονομικής ολιγαρχίας, είναι οργανισμός, ο οποίος δρα υπό το φως των εξελίξεων του καπιταλιστικού γίγνεσθαι. Αντίθετα, η λέσχη Μπίλντερμπεργκ λειτουργεί υπό συνθήκες πλήρους μυστικότητας και αδιαφάνειας. Στα 55 χρόνια λειτουργίας της περιβόητης λέσχης, δεν έχει υπάρξει η παραμικρή διαρροή, σχετικά με το αντικείμενο των συνάξεών της και των συζητήσεων που πραγματοποιούνται σ' αυτές.

Οι συμμετέχοντες στη λέσχη, φαίνεται να έχουν δεσμευτεί με τον όρκο της σιωπής. Το στοιχείο αυτό έχει δημιουργήσει έναν ολόκληρο μύθο για την ύπαρξη, τους στόχους και

τη δράση της και έχει δώσει τροφή στην παραφιλολογία και στο μυστικισμό. Η Ακροδεξιά, π.χ., θεωρεί ότι στη λέσχη έχει κυριαρχήσει ο σιωνισμός, ο οποίος μέσω αυτής, επιδιώκει την παγκόσμια κυριαρχία. Αντίστοιχες αντιλήψεις, υπάρχουν και σε άλλους πολιτικούς χώρους, αλλά και σε ξεχωριστές προσωπικότητες.

Η ιστορική εξέλιξη, όμως, τα ίδια τα ιστορικά γεγονότα, δεν έχουν και δεν μπορεί να έχουν σχέση με τη μεταφυσική και το μυστικισμό. Η λέσχη των «μυστικιστών», δημιουργήθηκε το 1954, την περίοδο, δηλαδή, του Ψυχρού Πολέμου και με σαφή αντικομμουνιστικό προσανατολισμό, ενώ μέλη της είναι οι πιο επιφανείς εκπρόσωποι του αμερικανικού και δυτικοευρωπαϊκού κεφαλαίου. Σίγουρα, όταν μαζεύονται, δεν συζητούν για το καλό της ανθρωπότητας.

Γιατί αν συνέβαινε κάτι τέτοιο, δεν θα είχαν ανάγκη να αποκρύπτουν το αντικείμενο των συζητήσεών τους. Σίγουρα αυτά που συζητούν και οι αποφάσεις που λαμβάνουν, στρέφονται ενάντια στα συμφέροντα των λαών του κόσμου. Αλλά τα μέλη της λέσχης δεν παύουν να εκπροσωπούν συμφέροντα, καπιταλιστικά συμφέροντα, και ως εκ τούτου, τα όσα λένε και αποφασίζουν υπόκεινται στις νομοτέλειες της καπιταλιστικής ανάπτυξης. Από την άποψη αυτή, δεν υπάρχει τίποτα το μυστηριώδες, τίποτα που δεν μπορεί να εξηγηθεί λογικά στο φως της ανάλυσης της βασικής αντίθεσης που διέπει το καπιταλιστικό σύστημα, της αντίθεσης κεφαλαίου - εργασίας. Η Λέσχη Μπίλντερμπεργκ εκπροσωπεί το δυτικοευρωπαϊκό και βορειοαμερικανικό κεφάλαιο. Τίποτα λιγότερο και τίποτα περισσότερο.

Πολλοί γνωστοί Έλληνες πολιτικοί και επιχειρηματίες έχουν συμμετάσχει στις εργασίες της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ. Αν και τα ονόματά τους έχουν ήδη γραφεί, καλό είναι να τα επαναλάβουμε, για να ξέρει και ο κόσμος τι γίνεται. Από το ΠΑΣΟΚ έχουν συμμετάσχει: ο Γ. Παπανδρέου δύο ή τρεις φορές, ο Θ. Πάγκαλος, η Α. Διαμαντοπούλου, ο Γ. Αρσένης και ο εκλιπών Γ. Κρανιδιώτης. Από τη ΝΔ: ο σημερινός πρωθυπουργός Κ. Καραμανλής, ο Κ. Μητσότακης, η Ντ. Μπακογιάννη και ο Αντ. Σαμαράς. Συμμετείχαν, επίσης, οι γαλαζοπράσινοι: Στ. Μάνος και Α. Ανδριανόπουλος, ενώ από το χώρο της δημοσιογραφίας ο Α. Παπαγελάς. Από το χώρο των επιχειρηματιών οι: Γ. Δαβίδ της Κόκα Κόλα (συμμετέχει σε κάθε σύνοδο), Κ. Καρράς (Πόρτο Καρράς), Σ. Αργυρός (πρώην πρόεδρος του ΣΕΒ), Γ. Κωστόπουλος (Alpha Bank), Γ. Λιβανός (εφοπλιστής), Γ. Λύρας (εφοπλιστής), Θ. Παπαλεξόπουλος (ΤΙΤΑΝ), Μ. Περα-

Η ελληνική εκπροσώπηση

τικός (εφοπλιστής). Συμμετείχαν επίσης οι καθηγητές Λ. Τσούκαλης (ΕΛΙΑΜΕΤ), Θ. Βερέμης, Ν. Διαμαντούρος και Θ. Κουλουμπής.

Υπάρχει διάχυτη η άποψη ότι η Λέσχη Μπίλντερμπεργκ έχει εξελιχθεί σε μία παγκόσμια διακυβέρνηση, που με τις αποφάσεις της ορίζει τις τύχες ολόκληρου του κόσμου. Η βρετανική εφημερίδα «Times» έγραφε χαρακτηριστικά το 1977 ότι πρόκειται για «...μία κλίκα των πλουσιότερων, των οικονομικά και πολιτικά πιο ισχυρών προσωπικοτήτων της Δύσης που συναντιούνται μυστικά για να σχεδιάσουν τα γεγονότα, τα οποία αργότερα θα παρουσιάσουν ότι συμβαίνουν δήθεν τυχαία...». Η άποψη ότι οι μεγάλες αποφάσεις για τις τύχες του κόσμου λαμβάνονται στη δια-

βόητη Λέσχη Μπίλντερμπεργκ, έχει αρκετές δόσεις υπερβολής, δεδομένου ότι δεν παίρνει υπόψη τις ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις, οι οποίες δεν είναι δυνατό να ξεπεραστούν, αλλά και το γεγονός, ότι στο γεωπολιτικό χάρτη δεν υπάρχουν μόνο οι ΗΠΑ και η ΕΕ, αλλά και άλλοι ισχυροί παίκτες, όπως η Κίνα, η Ρωσία, η Ιαπωνία και η Ινδία.

Κατά τα άλλα, η μυστικοπαθής αυτή λέσχη, απομυθοποιεί πλήρως το καπιταλιστικό σύστημα και τα υπερβολικά στενά όρια της αστικής δημοκρατίας. Γιατί όπως λειτουργεί η Λέσχη Μπίλντερμπεργκ, έτσι ακριβώς λειτουργεί στην ουσία του και το καπιταλιστικό σύστημα, καθώς όλες οι σοβαρές αποφάσεις λαμβάνονται πίσω από τις πλάτες του λαού.

Τέλος, για να απομυθοποιήσουμε και την ίδια τη λέσχη, θα επισημόνουμε ότι από τότε που η ανθρωπότητα έκανε το ιστορικό άλμα και άρχισε να εξηγεί την εξέλιξη των κοινωνικών, οικονομικών και πολιτικών γεγονότων, με βάση την υλιστική - διαλεκτική μέθοδο ανάλυσης, αποκαλύφθηκαν μπροστά στα μάτια της οι κινητήριες δυνάμεις της κοινωνικής εξέλιξης, η οποία κινείται ανοδικά μέσα από τη σύνθετη και κοπιώδη διαδικασία της ενότητας και της σύγκρουσης αντιτιθέμενων δυνάμεων. Η ταξική πάλη είναι αυτή που βάζει τη σφραγίδα της στην ανθρωπινή εξέλιξη. Και τη διαδικασία αυτή καμία λέσχη και καμία δύναμη στον κόσμο, δεν μπορεί να την ανακόψει.

Τελικά, αυτοί που κόπτονται για τη διαφάνεια και απαιτούν από όλους τα εν οίκω να τα φέρουν εν Δήμω γιατί δεν μας λένε τι κουβέντιασαν στη Συνεδρίαση στον «Αστέρα Βουλιαγμένης»;

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Νέο εργοδοτικό έγκλημα στην ΠΟΤΑ

Ένας ακόμα νεκρός εργάτης προστέθηκε στη μαύρη λίστα του κατασκευαστικού κεφαλαίου. Ο 34χρονος Διπλάρης Σταμάτης από τα Κρεμμύδια Πυλίας, πατέρας δύο ανήλικων παιδιών, σκοτώθηκε την Τρίτη 2 Ιουνίου το μεσημέρι στο εργοτάξιο της ΑΚΤΩΡ στην ΠΟΤΑ Ρωμανού, στο συνεργείο του υπερβολάβου Καλαμπαλίκη, όταν το γερανοφόρο όχημα στο οποίο εργαζόταν, ήρθε σε επαφή με ηλεκτρικά καλώδια, με αποτέλεσμα να βρει φρικτό θάνατο από ηλεκτροπληξία.

Αποδεικνύεται για ακόμα μια φορά η έλλειψη μέτρων ασφαλείας στα εργοτάξια όπου κατασκευάζονται τα μεγάλα έργα -και όχι

μόνο. Η ανασφάλιστη εργασία, η καταστρατήγηση της Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας και του οχτάωρου από το κατασκευαστικό κεφάλαιο έχει ως φυσικό επακόλουθο την εντατικοποίηση, μεροκάματα 25 και 30 ευρώ, τη δουλειά ήλιο με ήλιο. Τη δημιουργία δηλαδή όλων των απαραίτητων συνθηκών για να σκοτώνονται και να σακατεύονται οι εργάτες που αγωνίζονται για να συμπληρώσουν ένα αξιοπρεπές μεροκάματο.

Αυτά είναι τα επακόλουθα της πολιτικής της ΕΕ και των κομμάτων που την υπηρετούν, της πολιτικής που δίνει τα πάντα για την ανάπτυξη της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας του κεφαλαίου, μετρώντας τις ανθρώπινες ζωές, τις ζωές των εργατών ως παράπλευρες απώλειες. Η πολιτική της ΕΕ δίνει τεράστια κέρδη στην εταιρεία ΑΚΤΩΡ και το κατασκευαστικό κεφάλαιο, αίμα και νεκρούς στην εργατική τάξη.

Οι κατασκευαστικές εταιρείες, το κατασκευαστικό κεφάλαιο έχουν τις ισχυρές πλάτες του Υπουργείου Εργασίας και των ελεγκτικών του μηχανισμών (Επιθεώρηση Εργασίας) που με τη στήριξη και την ανοχή τους και στο συγκεκριμένο εργοτάξιο της ΑΚΤΩΡ συνεχίζουν την καταπάτηση των εργασιακών δικαιωμάτων, την καταστρατήγηση της Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας. **ΚΑΛΟΥΜΕ τους εργαζομένους**

στην ΠΟΤΑ όλοι μαζί να καταδικάσουμε το εργοδοτικό έγκλημα. **ΝΑ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΟΥΜΕ:**

Μέτρα υγιεινής και ασφάλειας, με συνθήκες δουλειάς που να διασφαλίζουν τη ζωή μας και τη σωματική μας ακεραιότητα, ενάντια στην εργοδοτική ασοδοσία των κατασκευαστικών εταιρειών.

Με το Συνδικάτο Οικοδόμων προσαπίζουμε τη ζωή μας και τα συμφέροντά μας!

ΟΧΙ ΑΛΛΟ ΑΙΜΑ ΕΡΓΑΤΗ ΓΙΑ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ!

Κλοπή στις επικουρικές συντάξεις

Ότε ένα ευρώ αύξηση δε θα λάβουν φέτος ένα εκατομμύριο συνταξιούχοι στις επικουρικές τους συντάξεις. Τη θέση αυτή έκανε καθαρή προεκλογικά η υπουργός Απασχόλησης Φάνη Πάλλη - Πετραλιά, μετά τη συνάντηση με τους εκπροσώπους του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Η προκλητική αυτή απόφαση της κυβέρνησης έρχεται μετά το μικρό επίδομα αλλά και το πάγωμα -για ποσά πάνω από 1.100 ευρώ- και στις κύριες συντάξεις, φορτώνοντας και με αυτό τον τρόπο τα βάρη της κρίσης στις πλάτες των απομάρων της δουλειάς.

Η αντεργατική κυβερνητική απόφαση μεταφράζεται σε κλοπή από το κράτος πάνω από 105 εκατομμυρίων ευρώ μόνο για τις επικουρικές συντάξεις, ενώ συνολικά η κλοπή από το πάγωμα και των κύριων συντάξεων σε βάρος των συνταξιούχων εκτιμάται στα 280 εκατομμύρια ευρώ. Και όλα αυτά τη στιγμή που οι συνταξιούχοι συγκαταλέγονται στις πιο ευάλωτες κοινωνικά ομάδες που βιώνουν ή κινδυνεύουν από την πραγματική φτώχεια, ενώ ένας στους τέσσερις διαβιώνει ήδη κάτω από το στατιστικό όριο της φτώχειας.

Το πάγωμα, όμως, στις επικουρικές συντάξεις κρύβει και έναν επιπλέον κίνδυνο, καθώς αποτελεί προπομπή στην εφαρμογή του αντισφαλιστικού νόμου 3655/2008 της ΝΔ, με τον

οποίο όλες οι επικουρικές συντάξεις σταδιακά θα συρρικνωθούν στο 20% των συντάξιμων αποδοχών. Οι παρεμβάσεις αυτές αποκαλύπτουν το στρατηγικό ρόλο ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, καθώς και της Ευρωπαϊκής Ένωσης για συρρικνωση των δημόσιων συντάξεων και δη των επικουρικών και την αντικατάστασή τους με τα ιδιωτικά συστήματα ασφάλισης, όπως είναι και τα Επαγγελματικά Ταμεία.

Το γεγονός ότι η ανακοίνωση της υπουργού Απασχόλησης για το πάγωμα των επικουρικών συντάξεων έγινε αμέσως μετά τη

συνάντηση με το ΔΝΤ, είναι εξόχως συμβολικό, καθώς θέμα της συνάντησής τους ήταν το Ασφαλιστικό. Η υπουργός χαρακτήρισε «εποικοδομητική και σε βάθος» τη συζήτηση που είχε με τους εκπροσώπους του ΔΝΤ, ενώ ενδεικτικό των επιδιώξεών τους είναι ότι ζήτησαν να μάθουν αν η κυβέρνηση σχεδιάζει νέα ασφαλιστική μεταρρύθμιση.

Την ίδια στιγμή η Φάνη Πάλλη - Πετραλιά εμφανίστηκε ικανοποιημένη από την πορεία της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης, ενώ θέλοντας να παρουσιαστεί αποστασιοποιημένη δήθεν από το

ΔΝΤ, ισχυρίστηκε ότι η κυβέρνηση «βρίσκει μόνη τις λύσεις». Πράγματι, η κυβέρνηση δεν έχει ανάγκη από τις υποδείξεις του ΔΝΤ, γιατί από μόνη της πορεύεται σταθερά σε αντεργατική κατεύθυνση, στη βάση των στρατηγικών που συνδιαμορφώνει στο πλαίσιο της ΕΕ και των άλλων ιμπεριαλιστικών οργανισμών στους οποίους συμμετέχει. Πολύ περισσότερο που εκτιμά ως θετικές τις ανατροπές σε βάρος των ασφαλισμένων, σε τέτοιο μάλιστα βαθμό που φέτος δε δίνουν ούτε ένα ευρώ αύξηση στις επικουρικές συντάξεις.

Αλώβητες οι τράπεζες, λαβωμένοι οι εργάτες

«Οι ελληνικές τράπεζες βγαίνουν αλώβητες από την πρώτη φάση της κρίσης» διαπίστωνε σε διθυραμβικούς τόνους ο αναπληρωτής διευθύνων σύμβουλος της «Eurobank», Ν. Καραμούσης, στο ραδιοσταθμό «Σίτι». Την ίδια διαπίστωση έκανε λίγο αργότερα στη γενική συνέλευση της Εθνικής ο πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος, Τ. Αράπογλου, προχωρώντας μάλιστα στην πρόβλεψη ότι «η Εθνική Τράπεζα είναι ικανή να διέλθει αλώβητη μέσα από την παρούσα δίνη που μεταμορφώνει το παγκόσμιο χρηματοοικονομικό σύστημα και να διατηρήσει τις αποδόσεις προς τους μετόχους της σε υψηλά επίπεδα».

Τα στοιχεία, βέβαια, «δικαιώνουν» τους τραπεζίτες. Μόνο το α' τρίμηνο του 2009 -το χειρότερο της κρίσης σύμφωνα με κάποιους «αναλυτές»- οι τράπεζες είχαν κέρδη 550 εκατ. ευρώ, εννοείται χάρη και στο πακέτο στήριξης των 28 δισ. ευρώ. Γενικότερα, οι εισηγμένες εταιρείες στο χρηματιστήριο είχαν κέρδη 2,8 δισ. ευρώ.

Την ίδια στιγμή, όμως, καθόλου αλώβητοι δε βγαίνουν από την κρίση οι εργαζόμενοι. Μέσα σε ένα οκτάμηνο χάθηκαν 163.729 θέσεις εργασίας, ενώ στο πρώτο τρίμηνο του 2009 πετάχτηκαν στην ανεργία 36.586 εργαζόμενοι, δίχως βέβαια ποτέ να καταμετρώνται οι διαθεσιμότητες, η εκ περιτροπής εργασία (εργάσιμη βδομάδα 4 ημερών), η μη καταβολή μισθών, οι ελαστικές εργασιακές σχέσεις, η ανασφάλιση στην εργασία κ.ο.κ.

Προκλητικά κέρδη στο φόντο της κρίσης

Κέρδη επί κερδών συνέχισαν να συσσωρεύουν και για το α' τρίμηνο του 2009 οι ισχυροί επιχειρηματικοί όμιλοι, δηλαδή και μέσα στο χρονικό διάστημα που εκδηλώνεται η καπιταλιστική κρίση που «επιλεκτικά» έχει πλήξει τα λαϊκά στρώματα.

Αποκαλυπτικά είναι και τα στοιχεία ισολογισμών που δημοσιοποιήθηκαν χτες σύμφωνα με τα οποία:

- «Eurobank»: Συγκέντρωσε 81 εκατ. ευρώ (καθαρά κέρδη) και αυ-

τό, όπως σημειώνουν, οι ίδιοι «παρα τις δυσμενείς συνθήκες που διαμορφώθηκαν τους τρεις πρώτους μήνες του έτους». Να σημειωθεί πως σχεδιάζουν να διανείμουν μερίσματα με τη μορφή δωρεάν διάθεσης μετοχών.

- «Τράπεζα Κύπρου»: Απέσπασε 63 εκατ. ευρώ και σύμφωνα με τις επίσημες εκτιμήσεις τους για το 12μηνο του 2009 αναμένουν να συγκεντρώσουν καθαρά κέρδη από 300 εκατ. μέχρι 400 εκατ. ευρώ.

- «Τράπεζα ΜΡΒ» (του ομίλου «Μαρφίν»): Σε «περίοδο κορύφωσης της χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης», όπως σημειώνουν οι ίδιοι, μάζεψαν -καθαρά- το ποσό των 40 εκατ. ευρώ.

- ΕΛΛΑΚΤΩΡ: Μετά από φόρους μάζεψαν 37 εκατ. ευρώ (από 30,3 εκατ. ευρώ πέρυσι) με αύξηση 22%.

- «Folli - Follie»: Διαμορφώνονται σε 25 εκατ. ευρώ παίρνοντας και αύξηση 28%.

- «ΑΓΕΤ Ηρακλής»: Τα καθαρά κέρδη για τον όμιλο φτάνουν στα 15,1 εκατ. ευρώ, έναντι 1,3 εκατ. ευρώ στο α' τρίμηνο του 2008 που είχαν επιβαρυνθεί με φορολογικές υποχρεώσεις προηγούμενων ετών. Πέτυχαν δηλαδή και να τα αβγατίσουν σε ποσοστό πάνω από 1.000%.

Ο κύκλος των ισολογισμών για το α' τρίμηνο αναμένεται να ολοκληρωθεί στις αμέσως επόμενες μέρες.

Η ανεργία στην ΕΕ αυξήθηκε 29% σε ένα χρόνο!

Σχεδόν κατά 29% αυξήθηκε στατιστικά η ανεργία στην ΕΕ μέσα σε ένα χρόνο, γεγονός που προπαγανδιστικά αξιοποιείται από τις κυβερνήσεις του κεφαλαίου για να ενταθεί η τρομοκρατία σε βάρος των εργαζομένων και να προχωρήσουν ευκολότερα τα νέα αντιδραστικά μέτρα που έχουν συναποφασιστεί σε επίπεδο ΕΕ. Σύμφωνα με τη «Γιούροστατ», στις 16 χώρες που είναι στη ζώνη του ευρώ ο

αριθμός των ανέργων έφθασε, συνολικά, τα 14.579.000, τον Απρίλη του 2009, έναντι 11.479.000 ανέργων τον Απρίλη του 2008 (αύξηση 27%). Στα 27 κράτη - μέλη της ΕΕ ο αριθμός των ανέργων έφθασε τους 20.825.000 τον Απρίλη του 2009 έναντι 16.172.000 ανέργων τον Απρίλη του 2008. Αύξηση 28,77%!

Τα μεγαλύτερα ποσοστά ανεργίας τον Απρίλη του 2009 παρουσιάζουν η

Ισπανία (18,1%), η Λετονία (17,4%), η Λιθουανία (16,8%), η Εσθονία (13,9%), η Ιρλανδία και η Σλοβακία (11,1%). Τη μεγαλύτερη αύξηση (τον Απρίλη του 2009 συγκριτικά με τον Απρίλη του 2008) παρουσιάζουν: η Λιθουανία κατά 290%, η Εσθονία κατά 275%, η Λετονία κατά 185%, η Ιρλανδία κατά 113%, η Ισπανία κατά 81% και η Σουηδία κατά 49%. Με βάση το φύλο, τον Απρίλη του 2009, στη ζώ-

νη του ευρώ το 8,9% των αντρών και το 9,4% των γυναικών είναι άνεργοι. Στα 27 κράτη - μέλη της ΕΕ το 8,6% των αντρών και το 8,5% των γυναικών είναι άνεργοι. Επίσης, σχετικά με τους νέους κάτω των 25 ετών, στη ζώνη του ευρώ το 18,5% είναι άνεργοι και στα 27 κράτη - μέλη της ΕΕ το 18,7%.

Η Ελλάδα, όπως και η Ρουμανία, δεν συμπεριλαμβάνονται στη σχετική

λίστα, καθώς είχαν δώσει στοιχεία μέχρι και το τέταρτο τρίμηνο του 2008. Με βάση, όμως, τα στατιστικά στοιχεία της ΕΣΥΕ για το μήνα Φεβρουάριο του 2009, προκύπτει ότι το ποσοστό ανεργίας για την Ελλάδα είναι 9,1% έναντι 8% το Φεβρουάριο 2008, αυξήθηκε δηλαδή κατά 14,4%.

Για την ίδια περίοδο ο όγκος της οικοδομικής δραστηριότητας εμφανίζεται μειωμένος κατά 26,4%.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

«Ατλας» φτώχειας, ανέχειας και ανεργίας

Στη Γερμανία, την «ατμομηχανή» της Ευρώπης, και όχι σε κάποια χώρα του φτωχού Νότου, είτε της Ευρώπης είτε του πλανήτη ολόκληρου, το 14,3% του πληθυσμού ζει κάτω από το όριο της φτώχειας, που καθορίζεται σε 764 ευρώ το μήνα, σύμφωνα με έκθεση με τον τίτλο «Ατλας της φτώχειας», που παρουσίασαν τις προηγούμενες μέρες οργανώσεις κοινωνικής πρόνοιας.

Σύμφωνα με την έκθεση, σε επίπεδο περιοχών και σύμφωνα με τους απόλυτους αριθμούς στην πρώην Ανατολική Γερμανία εξακολουθούν να ζουν οι φτωχότεροι, ενώ και η ανεργία είναι ενδημική. Μάλιστα, στο κρατίδιο του Μεκλεμβούργου το 27% του πληθυσμού ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας. Εν αντιθέσει, στις νότιες, πλούσιες περιοχές, το ποσοστό της φτώχειας κυμαίνεται γύρω στο 7%, ενώ σε αυτές τις περιοχές ζει το μεγαλύτερο ποσοστό των καλά αμειβόμενων πολιτών. Το δυτικό και βορειοδυτικό τμήμα της χώρας χαρακτηρίζονται ως περιοχές σχετικής ευμάρειας, με θύλακες φτώχειας. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι τα στατιστικά στοιχεία που συνθέτουν τον «Ατλαντα της φτώχειας» αφορούν στο 2007 και όχι το 2008. Συνεπώς, η εικόνα αυτή θα επιδεινωθεί, καθώς η κρίση σοβεί.

Ενα «στρατό» ανέργων αποφοίτων Πανεπιστημίων θα δημιουργήσει η

παγκόσμια καπιταλιστική κρίση που προκαλεί τριγμούς και στην Κίνα.

Ο «στρατός» αυτός, σύμφωνα με τα στοιχεία της κινεζικής Ακαδημίας Κοινωνικών Επιστημών, θα αριθμεί, περίπου, 3 εκατομμύρια ανέργους - ή περίπου το 40% των 7,8 εκατομμυρίων αποφοίτων Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων - και θα προστεθεί στον τεράστιο όγκο των υπόλοιπων ανέργων που αναμένεται να φτάσουν μέσα στο 2009 τα 48 εκατομμύρια. Μέχρι σήμερα, οι απόφοιτοι πανεπιστημίων απασχολούνταν στον συνεχώς διευρυνόμενο ιδιωτικό τομέα με μηδαμινή εργασιακή και κοινωνική προστασία. Με το ξέσπασμα της κρίσης βρέθηκαν αντιμέτωποι με το τεράστιο κύμα απολύσεων.

Νέο ιστορικό ρεκόρ, επίσης, για

την ανεργία στην Τουρκία, καθώς σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του Ινστιτούτου Τουρκικής Στατιστικής (TUIK) που δόθηκαν στη δημοσιότητα, η ανεργία στη χώρα έχει φτάσει στο 16,1%, σημειώνοντας κατακόρυφη αύξηση από τον Ιανουάριο του 2008, που ήταν 11,6%. Στο χρονικό διάστημα ενός έτους προστέθηκαν 1.125.000, εκτοξεύοντας το σύνολο των ανέργων σε 3.802.000. Στα αστικά κέντρα η ανεργία φτάνει το 18,1% και στην ύπαιθρο το 11,9%. Κατακόρυφη ήταν η αύξηση της ανεργίας των νέων, καθώς από το 21,5% που ήταν το Φεβρουάριο του 2008 το ποσοστό μέσα σε ένα χρόνο έφτασε το 28,5%. Το βάθεμα, όμως, της καπιταλιστικής κρίσης δείχνουν και ορισμένα επιπλέον στοιχεία:

- Σύμφωνα με έρευνα, το χρέος της Βρετανίας προσεγγίζει το 100% του ΑΕΠ.

- Σε περικοπή 6.500 θέσεων εργασίας την επόμενη τριετία και μείωση των δαπανών της κατά 20% αναμένεται να προχωρήσει η υπό κρατικό έλεγχο ολλανδική εταιρεία «ABN Amro», σύμφωνα με συνδικαλιστές.

- Το ΑΕΠ της Ιαπωνίας συρρικνώθηκε κατά 4% το διάστημα από τον Ιανουάριο έως το Μάρτη του 2009 σε σύγκριση με το προηγούμενο τρίμηνο, καταγράφοντας πτώση 15,2% σε ετήσια βάση, τη μεγαλύτερη μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Είναι, επίσης, η πρώτη φορά μετά το 1945 που καταγράφεται συρρίκνωση του ΑΕΠ στην Ιαπωνία επί τέσσερα συναπτά τρίμηνα.

- Η οικονομία του Μεξικού συρρικνώθηκε κατά 8,2% το πρώτο τρίμηνο του 2009, δήλωσε ο υπουργός Οικονομικών Αγκουστίν Κάρστενς, που πρόσθεσε ότι η κυβέρνηση του προέδρου Φελίπε Καλντερόν αναθεωρεί την εκτίμησή της όσον αφορά το ρυθμό ανάπτυξης του ΑΕΠ προς τα κάτω, προβλέποντας μείωσή του κατά 5,5%. Ως αιτίες για τις χειρότερες επιδόσεις της οικονομίας την τελευταία δεκαετία φέρονται ότι είναι η μείωση των εξαγωγών -κατά 80% προς τις ΗΠΑ-, η μείωση των εμβασμάτων των εκατομμυρίων μεταναστών και το ξέσπασμα της λεγόμενης γρίπης των χοίρων.

Εκατομμύρια Αμερικανοί με κουπόνια τροφίμων

Τουλάχιστον 33 εκατομμύρια άνθρωποι ή ένας στους εννέα Αμερικανούς, κατορθώνει να επιβιώσει κάνοντας χρήση των ομοσπονδιακών κουπονιών για την αγορά τροφίμων και άλλων ειδών πρώτης ανάγκης, καθώς η κρίση, που δίνει συθέμελα τις ΗΠΑ, ώθησε άλλους 591.000 ανθρώπους να ενταχθούν στο ομοσπονδιακό πρόγραμμα για την καταπολέμηση της πείνας, σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα το υπουργείο Γεωργίας των ΗΠΑ.

Συγκεκριμένα, ο αριθμός των πολιτών που έχουν ενταχθεί στο πρόγραμμα αυξήθηκε κατά 2%, και έφτασε στα 33,2 εκατ. το Μάρτη, που πρόκειται για αριθμό -ρεκόρ, το οποίο σημειώνεται επί τέσσερις συναπτούς μήνες, ανέφερε το υπουργείο Γεωργίας των ΗΠΑ. Το αμερικανικό Κογκρέσο κατένειμε περίπου 54 δισ. δολάρια για κουπόνια τροφίμων το τρέχον οικονομικό έτος, ποσό αξιοσημείωτα αυξημένο από την περασμένη χρονιά (39 δισ. δολάρια), ενώ αναμένεται να αυξηθεί στα 60 δισ. για το επόμενο οικονομικό έτος, που αρχίζει την 1η Οκτωβρίου.

Στο υψηλότερο επίπεδο των τελευταίων δύομισι ετών διαμορφώθηκε η ανεργία στη Γαλλία το α' τρίμηνο, καθώς οι εταιρείες μειώνουν τις θέσεις εργασίας προκειμένου να προστατέψουν τα κέρδη τους... Ο δείκτης της ανεργίας σημείωσε άνοδο στο 9,1% από την αναθεωρημένη μέτρηση του 8% στο δ' τρίμηνο, όπως ανακοίνωσε το Γαλλικό Οικονομικό Ινστιτούτο Insee.

Αύξηση της ανεργίας καταγράφηκε και στη Σερβία, καθώς το ποσοστό ανεργίας αυξήθηκε από 14% σε 15,6% το χρονικό διάστημα μεταξύ Οκτωβρίου του 2008 και Απριλίου 2009, σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Υπηρεσίας Απασχόλησης.

405 εκατομμύρια άνθρωποι πεινούν

Το χειρότερο ρεκόρ υποσιτισμού της τελευταίας 40ετίας καταγράφουν τα νεότερα στοιχεία για τη στρατιά των εκατομμυρίων ανθρώπων που υποσιτίζονται επί χρόνια λόγω της ακρίβειας τροφίμων και καυσίμων, επισημαίνει νεότερη έκθεση της Γιούνισεφ για τη φτώχεια στη νότια Ασία. Ανακοινώθηκε ότι, περίπου, 405.000.000 άνθρωποι πεινούν καθημερινά σε χώρες της περιοχής, εκ των οποίων 100.000.000 προστέθηκαν μόνον μέσα στην τελευταία διετία....

Αξιώματούχος της Γιούνισεφ στη νότια Ασία, επέκρινε ιδιαίτερα την Ινδία, λέγοντας πως είναι από τις χώρες της περιοχής «που προτιμούν τις επενδύσεις στην άμυνα» αντί στη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των ανθρώπων, όπως έκαναν Κίνα, Ν. Κορέα και Σιγκαπούρη. Υπολογίζεται ότι από τα 405.000.000 που υποσιτίζονται στη Ν. Ασία, τα 230.000.000 ζουν στην Ινδία, όπου το 78% των 1,2 δισ. Ινδών «ζουν» με λιγότερα από δύο δολάρια τη μέρα.

Συνάμα, το γερμανικό τμήμα της Γιούνισεφ στο Βερολίνο δημοσιοποίησε έκθεση που ανεβάζει σε 225.000.000 τους ανήλικους που πέφτουν παγκοσμίως θύματα σεξουαλικής βίας και εκμετάλλευσης.

Σκηνικό φρικιαστικού πολέμου, με εικόνες απόλυτης καταστροφής, που κάνουν ακόμα και τους πιο ψυχραιμους να οργίζονται, νεκρά παιδιά, ακρωτηριασμένα, καμένα, πρόσφυγες, σχολεία που γίνονται αφορμή επιθέσεων και πεδία μαχών - ακόμα και όταν μέσα βρίσκονται μαθητές-αντί για τόποι μάθησης, ανασφάλεια και τρομοκρατία του λαού, είναι οι συνθήκες που επικρατούν στο Αφγανιστάν από το

2001, οπότε και ξεκίνησε ο «πόλεμος κατά της τρομοκρατίας». Ενας ολόκληρος λαός δαιμονοποιήθηκε και πληρώνει ακριβό τίμημα μέχρι σήμερα στις επιταγές των ιμπεριαλιστών που επιχειρούν να ελέγξουν τους ενεργειακούς δρόμους, ενισχύοντας την κυριαρχία τους στην περιοχή της νοτιοανατολικής Ασίας. Ο πόλεμος, πλέον, έχει επεκταθεί και στο Πακιστάν, το οποίο, σύμφωνα και με τις δηλώσεις του

προέδρου των ΗΠΑ, Μπάρακ Ομπάμα, άμα τη εκλογή του, δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται διαφορετικά, από το Αφγανιστάν, καθώς οι δύο χώρες λειτουργούν ως συγκοινωνούντα δοχεία, και οι «μαχητές των Ταλιμπάν» χρησιμοποιούν το έδαφος του Πακιστάν, για να ενισχύουν τις δυνάμεις τους και να πλήττουν τις κατοχικές δυνάμεις του Αφγανιστάν.

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ - ΠΑΚΙΣΤΑΝ

Η ΕΕ συνένοχη στον πόλεμο

Χιλιάδες οι άμαχοι, που έχουν εγκλωβιστεί στην κοιλάδα του Σουάτ με το πρόσχημα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας

Μπορεί στο Αφγανιστάν η επέμβαση να διενεργήθηκε από αμερικανο-NATOικές δυνάμεις και η κατοχή να συντηρείται από αυτές, ωστόσο συμμετοχή και συνένοχη σε αντίστοιχο βαθμό είναι και η ΕΕ. Όπως και οι ΗΠΑ και οι Βρυξέλλες, μετά την επίθεση στους Δίδυμους Πύργους της Νέας Υόρκης, υιοθέτησαν το φαιδρό ιδεολόγημα περί «τρομοκρατίας» και το δόγμα προληπτικού πολέμου, ως ένα από τα βασικά στοιχεία της Κοινής Πολιτικής Ασφάλειας και Αμυνας, ιδεολογικοποιώντας τις ιμπεριαλιστικές τους βλέψεις στην περιοχή της Ασίας και αξιοποιώντας την ευκαιρία του δικαιώματος της επέμβασης σε τρίτες χώρες, δήθεν, για λόγους ασφάλειας.

Στο Αφγανιστάν, η αποστολή της ΕΕ αποτελείται από αστυνομικές δυνάμεις της EUPOL, ενώ όλα τα κράτη - μέλη της που συμμετέχουν στο NATO -μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα- έχουν προχωρήσει στην αποστολή στρατιωτικής δύναμης στη χώρα, είτε μάχιμης είτε υποστηρικτικής. Παράλληλα, η ΕΕ χρηματοδοτεί την κατοχή στο Αφγανιστάν και στηρίζει απόλυτα την εγκάθετη κυβέρνηση του Χαμίτ Καρζάι, όντας ένας πολύ σημαντικός κρίκος στην αλυσίδα του πολέμου, με το πρόσχημα της κατανίκησης των Ταλιμπάν και της εγκαθίδρυσης μιας «δυτικού τύπου» αστικής δημοκρατίας στη χώρα, στελεχωμένης από πρόσωπα και βασισμένης σε θεσμούς που φυσικά θα εξυπηρετούν τα συμφέροντα των ιμπεριαλιστών.

«Χρηματοδοτούν» και διεκδικούν

Χαρακτηριστικά και πλέον πρόσφατα των προθέσεων της ΕΕ, είναι τα στοιχεία που προέκυψαν από τη συνεδρίαση εκπροσώπων ΕΕ - Αφγανιστάν, στις 28 Γενάρη στην Πράγα. Σύμφωνα με το ανακοινθέν της Επιτροπής, είχε ως στόχο την «εφαρμογή της δημοκρατικής ατζέντας στο Αφγανιστάν, την προετοιμασία των προεδρικών και βουλευτικών εκλογών του 2009, στο πλαίσιο και της συμβολής της ΕΕ για τη βελτίωση των νόμων και

Γνώριμη σκηνή, πλέον, στις πόλεις της κοιλάδας Σουάτ, στο Πακιστάν

της περιφερειακής ανάπτυξης, αλλά και των σχέσεων Αφγανιστάν - Πακιστάν». Σε αυτήν η ΕΕ ανέλαβε δέσμευση για πακέτο βασικής οικονομικής βοήθειας στο Αφγανιστάν της τάξης των 500 εκατομμυρίων ευρώ για την περίοδο 2008 - 2010, με στόχο τρεις «προτεραιότητες - κλειδιά», οι οποίες αφορούν την πρόθεση της ΕΕ να έχει αποφασιστικό ρόλο στη μεταρρύθμιση του δικαστικού τομέα, κάτι που μεταφράζεται και σε αποστολή ομάδας της EULEX στη χώρα, με στόχο την οργάνωση και τον έλεγχο της νομοθεσίας, αλλά και της Δικαιοσύνης, ελέγχοντας έτσι απόλυτα την πολιτική κατάσταση. Εν συνέχεια, η ΕΕ στοχεύει στην «ανάπτυξη της αγροτικής παραγωγής» και την Υγεία, προσδοκώντας, και μέσω αυτών των οδών, εξασφάλιση κερδών από την «ανάδομη» της κατεστραμμένης από τον πόλεμο χώρας.

Όπως αναφέρεται στην ανακοίνωση, η εθνική στρατηγική ανάπτυξης του Αφγανιστάν προϋποθέτει τη συνεργασία της αφγανικής κυβέρνησης, η οποία, φυσικά, πρέπει να εγκρίνεται και να στηρίζεται

από ΗΠΑ, NATO και ΕΕ, και της διεθνούς κοινότητας, οφείλει να δώσει λύση στα ζητήματα της «ασφάλειας, της διακυβέρνησης, στο πλαίσιο της κυριαρχίας των νόμων και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης και της αντιμετώπισης του ναρκεμπορίου», αποδεικνύοντας το εύρος της παρέμβασης που επιχειρούν οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις και την πρόθεση της διατήρησης του απόλυτου ελέγχου και μετά την «αποχώρηση» των δυνάμεων κατοχής, που επί της ουσίας θα διατηρήσουν έτσι την παρουσία τους επί αόριστον. Και όλα αυτά παρουσιάζονται υπό την ελκυστική φρασεολογία της ανάγκης «οικοδόμησης ενός κράτους δικαίου, ισχυρής κυβέρνησης και θεσμών που θα εξασφαλίσουν τη βιωσιμότητα της δημοκρατίας στο Αφγανιστάν».

Ωστόσο, η ΕΕ των «δικαιωμάτων και των ιδεών» κρίνει και καταδικάζει τα εγκλήματα των Ταλιμπάν κατά του αφγανικού λαού, τηρεί, όμως, σιγήν ιχθύος απέναντι στα χειρότερα εγκλήματα των κατοχικών δυνάμεων απέναντι στους αμά-

χους, προσπερνώντας τις σφαγές αμάχων κατά εκατοντάδες και τις δολοφονίες μικρών παιδιών, στα «ψιλά», ως παράπλευρες απώλειες, κατά τα αμερικανικά πρότυπα...

Τα «δάκρυα» για το Πακιστάν

Αντίστοιχη είναι η ευρωπαϊκή στάση και απέναντι στο Πακιστάν, που σήμερα μετρά περισσότερα από 2,5 εκατομμύρια πρόσφυγες, λόγω της επέκτασης και κλιμάκωσης του πολέμου στην κοιλάδα Σουάτ και τις περιοχές των φυλών, ενώ επισείεται η απειλή γενίκευσής του σε όλη τη χώρα, μετά και τη διενέργεια επιθέσεων από φερόμενους ως «αντάρτες των Ταλιμπάν» και σε άλλες περιοχές της χώρας. Η ΕΕ δηλώνει τη δήθεν θλίψη της για το δράμα του πακιστανικού λαού, χύνοντας κροκοδείλια δάκρυα για την κατάσταση των προσφύγων, ενισχύει οικονομικά την κυβέρνηση, έστω και αν μαρτυρίες καταγγέλλουν ότι τα χρήματα της διεθνούς βοήθειας δε δίνονται για τους πρόσφυγες, αλλά για την ενίσχυση του πολέμου και

του πυρηνικού οπλοστασίου της χώρας, αλλά σε καμία περίπτωση δε διαφοροποιείται από τη θέση των ΗΠΑ, που υποστηρίζουν ότι το Πακιστάν αποτελεί μήτρα παραγωγής «τρομοκρατών». Αντίθετα, ευθυγραμμίζεται με τις θέσεις της Ουάσιγκτον, που απαιτεί από την κυβέρνηση του Ισλαμαμπάντ πάταξη των «ανταρτών» και εκκαθάριση της χώρας από την «τρομοκρατία», με οποιοδήποτε κόστος, ακόμα και σε ανθρωπίνες ζωές.

Σε αυτό το πλαίσιο, επιβεβαιώνεται η εκτίμηση ότι τα στοιχεία «στις διεθνείς εξελίξεις έχουν ως βάση τους την ένταση της διαπάλης, τις αντιθέσεις των ηγετικών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων για τη διανομή των σφαιρών επιρροής, για τον έλεγχο των ενεργειακών πηγών, των ενεργειακών οδών και των αγορών σε διάφορες περιοχές της γης, με επίκεντρο την ονομαζόμενη Ευρασία», όπου «οι γεωστρατηγικοί ανταγωνισμοί βρίσκονται σε πλήρη εξέλιξη και η κάθε ιμπεριαλιστική δύναμη συμμετέχει ανάλογα και με το βάρος και το μέγεθος που της αναλογούν στην ιμπεριαλιστική πυραμίδα, με βάση τη θέση της μέσα στο ιμπεριαλιστικό σύστημα, αλλά και τη γεωγραφική - στρατηγική της θέση».

Τόσο οι ΗΠΑ -κυρίως- όσο, όμως, και η ΕΕ ανησυχούν και για τις εξελίξεις στο εγγύς μέλλον, αλλά και για τα μακροπρόθεσμα συμπεριφέροντά τους. Βλέπουν -εκτός από τις μεταξύ τους αντιθέσεις- ως αντιπάλους και την Κίνα και τη Ρωσία, ενώ από την παρακολούθηση των τελευταίων εξελίξεων φαίνεται ότι τόσο οι ΗΠΑ όσο και η ΕΕ, στον μεταξύ τους οξύτατο ανταγωνισμό επιδιώκουν να επισπεύσουν την εδραίωση των θέσεών τους στην Ευρασία. Για την υλοποίηση των στόχων τους, τα ιμπεριαλιστικά κέντρα των ΗΠΑ - ΕΕ και NATO χτυπούν τις δυνάμεις που αντιστέκονται, και χειραγωγούν τους λαούς με την ιδεολογική - πολιτική επίθεση όσο και με στρατιωτικά - κατασταλτικά μέσα, ακόμα και με δολοφονικές ενέργειες, αξιοποιώντας το νέο δόγμα της «Στρατηγικής της εθνικής ασφάλειας» των ΗΠΑ, που υιοθετεί και η ΕΕ με την ΚΕΠΑΑ.